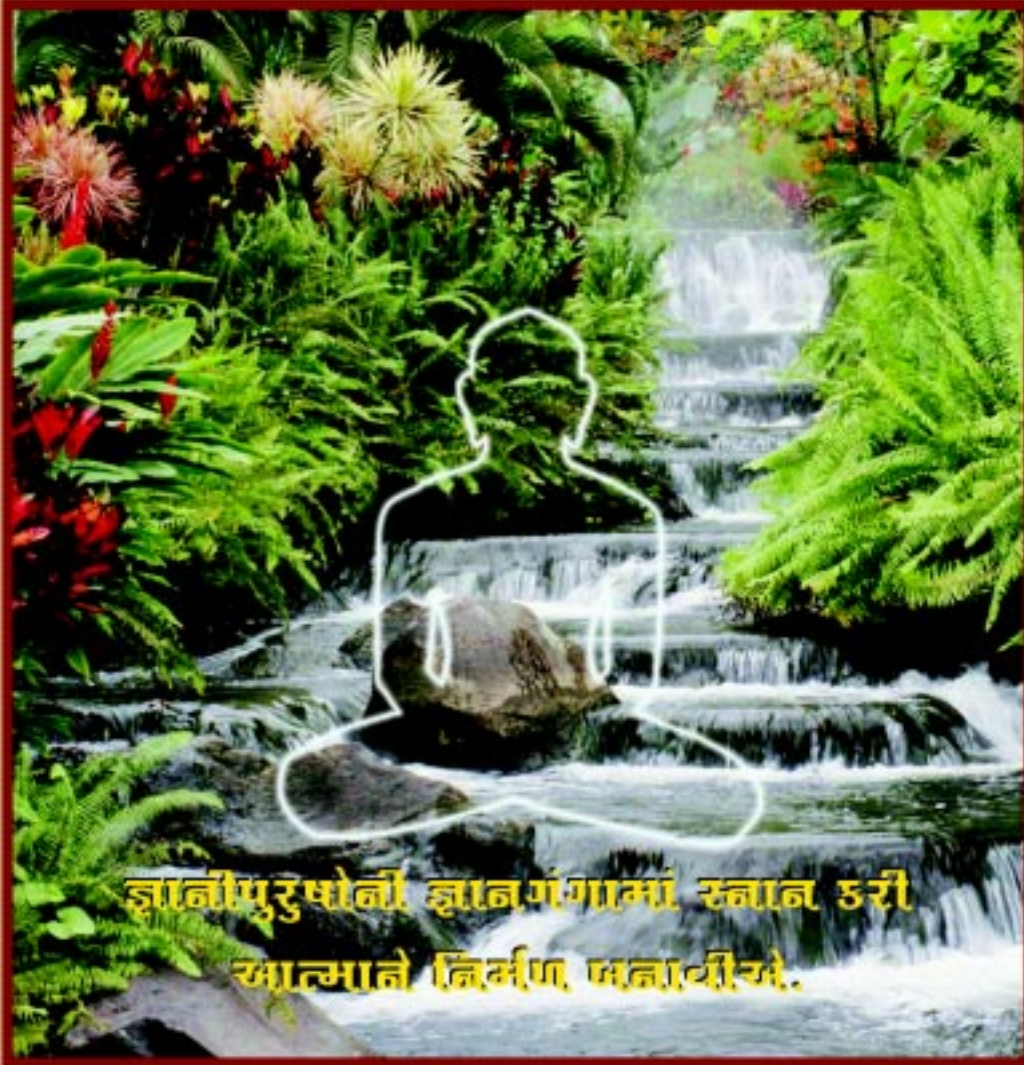


શ્રી રાજ-સોભાગ સદ્ગુરુ પ્રસાદ

અંક : ૭૫ (ત્રિમાસિક)

સપ્ટેમ્બર - ૨૦૧૬



Raj Saubhag

Published by :

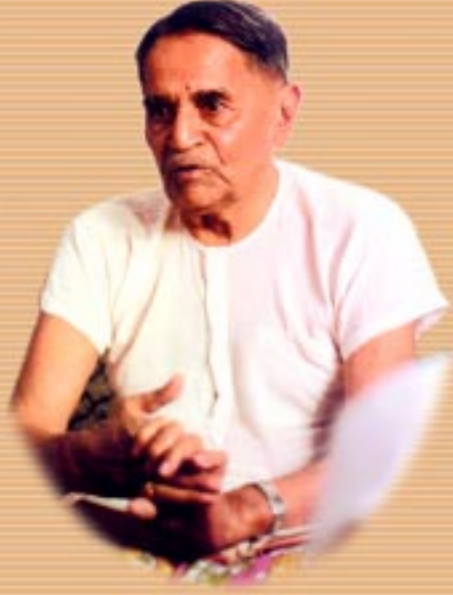
Shree Raj Saubhag Satsang Mandal

SAYLA-363 430 (GUJARAT-INDIA)

Tel. : 02755-280533, TeleFax : 280791

Email : rajsaubhag@yahoo.com

Website : www.rajsaubhag.org



શાસ્ત્રોનું, આગમોનું જ્ઞાન કરવાનું શા માટે કહ્યું છે ?
આપણી ભૂમિકા તૈયાર થાય માટે. આપણું જીવન શુદ્ધ
થાય માટે કહ્યું છે. બાકી આ દેહ અને આ આત્મા એનો
જો ભેદ આ મનુષ્યજન્મમાં ભાસ્યો નહીં તો ત્યાં સુધી
આપણે જે પરચક્રબાણ કર્યા, વ્રતો લીધાં એ બધાં મોક્ષને
માટે નથી થયાં, એથી ગતિ સારી મળે, એ કાંઈ નકામા
નથી, પણ મોક્ષાર્થે થતાં નથી. પણ જો શાસ્ત્રો જાણીને,
વ્રત, પરચક્રબાણ કરીને, પોતાના સ્વરૂપને જાણનારા પુરુષ
હોય એનો આશ્રય સાચા મનથી, ખરા ભાવથી કર્યો તે એ
બધાં સાર્થક બને છે.

— પ.પૂ. બાપુજી

નૂતન લખીલિંગેન
 શાસ્ત્રપતિ ભગવાન મહાવીર, લખીલિંગેન મા
 રૂડે ગૌરવ સ્વામ, પ. રૂ. દેવ કીમક સજ્જત,
 સમાપ્ત સર્વે પુસ્તકોં અને પ્ર. ભાષુજન જ્ઞાનમાં
 થી પ્રેરણા પામી, તેમના આશીર્વાદથી સર્વે
 મુમુક્ષુઓ આજુર ભાગ પ્રાપ્ત થી અને કાલાતને
 દુર કલ્યાણી પ્રભા પુસ્તકાઈ કહે લેવી નવાવર્ણી
 સુભેદા, સહ 'નૂતન લખીલિંગેન'

ભ.

જ્ઞાન કીર્તીન

સુભ સંપાદક.

શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર વચનામૃતજી

પત્રાંક : ૨૮૩

(પૂ. ભાઈશ્રીએ પત્રાંક-૨૮૩ ઉપર કરાવેલ સ્વાધ્યાય)

પ.કૃ. દેવે આ પત્ર પૂ. સોભાગભાઈ પર વવાણિયાથી ભાદરવા વદ ૦)) શુક્રવાર ૧૯૪૭માં લખ્યો. પરમ પૂજ્ય શ્રી સુભાગ્ય, અત્ર હરિઈચ્છાનુસાર પ્રવૃત્તિ છે. એટલે કે કર્મના ઉદય મુજબ પ્રવૃત્તિ છે. ભગવત્ મુક્તિ આપવામાં કૃપણ નથી, પણ ભક્તિ આપવામાં કૃપણ છે, એમ લાગે છે. એવો ભગવતને લોભ શા માટે હશે ? ભગવાન છે ને એ એમ કહે છે કે જીવોને મુક્તિ જોઈતી હોય ને તો એમાં એટલે કે એ દેવામાં એને લોભ નથી. ભગવાન ઈચ્છે છે કે બધા જીવો મુક્ત થાય પણ ભગવાન એ ભક્તિ આપવામાં કૃપણ છે. એટલે કે ભગવાનને ભક્તિ આપવામાં લોભ નડે છે કે આ બધું કેમ હું આપી દઉં ? એટલે સમજવા પૂરતી આ વાત છે. ભગવાન ભક્તિ આપવામાં કૃપણ છે એમ લાગે છે. એટલે આમાં ભક્તિની મહત્તા કેટલી છે ? અને એ ભક્તિ પ્રાપ્ત કરવી કેટલી કઠિન હશે ? એનો પણ આપણને કંઈક સહજ ખ્યાલ આવે છે. કેમકે આ સામાન્ય ભક્તિની વાત નથી. આ તો ઉત્કૃષ્ટ ભક્તિની વાત છે. પરમ ભક્તિની વાત છે. પણ આપણે સામાન્ય ભક્તિનો વિચાર કરીએ ને તો પણ જીવ શરૂઆત કરે અને સામાન્ય ભક્તિ પ્રથમ આવે; પછી નવધા પ્રકારની ભક્તિ આવે, પછી અનુક્રમે એમાં આગળ વધી અને પછી ઉત્કૃષ્ટ ભક્તિ તરફ આગળ વધે. જે પરાભક્તિની પરાકાષ્ઠા છે. જો કે બધે જ એવી ભક્તિ અંતઃકરણમાં ઊગવી એ સહેલું નથી અને એમાં પણ જ્યાં સુધી જીવની અંદર અહં બેઠેલો



છે ત્યાં સુધી તો એને ભક્તિની પ્રાપ્તિ થવી એ તો ઘણી ઘણી મુશ્કેલ અને કઠિન છે. એટલે કહે છે કે ભગવાન ભક્તિ આપવામાં લોભી છે એમ લાગે છે. તો એવો ભગવાનને લોભ શા માટે હશે ? એટલે કે ભક્તિ આપવામાં એ લોભ શા માટે કરતા હશે ? એમ કરી અને સવાલ મૂક્યો. અને આ ભક્તિ બાબતની અંદર તો અલગ અલગ પ્રકારની કથાઓ અને એની અંદર ભક્તિનું સ્વરૂપ જીવ સમજી શકે એ રીતે મૂકવામાં આવેલી હોય છે, કે જેમાં આવી ભક્તિ કરી અને ભગવાનને પ્રસન્ન કરવા એ કેટલું કઠિન અને કપરું છે એ જીવને ખ્યાલ આવે. પણ જો જીવે પોતાના અંતઃકરણની અંદર આવી ઉત્કૃષ્ટ ભક્તિ ઉત્પન્ન કરી તો ભગવાન ચોક્કસ એને પ્રસન્ન થાય જ. અને ભગવાને એને દર્શન આપવાં જ પડે. એક વખત ભગવાને એને દર્શન આપ્યાં, એટલે કે એક વખત એને આત્માનો અનુભવ થઈ ગયો તો પછી મુક્તિની પ્રાપ્તિ કરવી એ કઠિન નથી. પછી તો મુક્તિની પ્રાપ્તિ થઈ શકે. હકીકતની અંદર જ્યારે જીવ સમગ્રપણે પોતાની જાત ભગવાનને સમર્પિત કરી અને ભગવાનની ભક્તિ કરે તો ભગવાને ભક્તિ આપવી જ પડે. એટલે કે ભગવાન જીવની સામાન્ય

ભક્તિથી અથવા તો એની અંદર રહેલો જે પ્રેમ છે એ થોડા પ્રેમથી પ્રસન્ન થાય એવા નથી. ભગવાનને લોભી કીધા પણ હકીકતની અંદર આ સ્વરૂપ જ એવું છે કે તમારી અંદર ભગવાનને આપવાનું જો કંઈક ઓછું હોય તો એ ભગવાન પ્રસન્ન ન થાય. તમારો જે પ્રેમ છે એ થોડો પણ નહીં અને ૭૦ કે ૮૦ ટકા પણ નહીં, ૯૫ ટકા પણ નહીં, તમે કહો અમે ૯૯ ટકા પ્રેમ આપી દઈએ તો એટલેથી પણ ભગવાન પ્રસન્ન ન થાય. એને તો પ્રસન્ન કરવા હોય તો પૂરેપૂરો એટલે કે સો એ સો ટકા પ્રેમ આપવો જોઈએ તો એ પ્રસન્ન થાય. આમ આ પત્રમાં ભક્તિનું સ્વરૂપ અને એની મહત્તા પ.કૃ. દેવે સમજાવી છે. છેવટે સહી કરે છે.

- વિ. રાયચંદના પ્રણામ

પત્રાંક : ૨૮૪

(પૂ. ભાઈશ્રીએ પત્રાંક-૨૮૪ ઉપર કરાવેલ સ્વાધ્યાય)

આ પત્ર કોના પર લખવામાં આવ્યો એનો ઉલ્લેખ નથી પણ વવાણિયાથી આસો સુદ-૬, ગુરુવાર ૧૯૪૭ની સાલમાં લખ્યો છે. જેમાં ત્રણ કોલમ છે અને પછી ચોથી અક્ષય ભગતની કડીની વાત છે. પહેલી કોલમમાં લખ્યું કે પરસમય જાણ્યા વિના સ્વસમય જાણ્યા છે એમ કહી શકાય નહીં. તો આ પરસમય અને સ્વસમયની વાત થઈ. એટલે કે પરસમય જાણ્યા વિના સ્વસમય જાણ્યા છે એમ કહી શકાય નહીં. સમય એ કાળનો નાનામાં નાનો ભાગ છે. અને એમાં પહેલા સ્થૂળતાથી દર્શાવે છે. સામાન્ય જીવ સમજી શકે એ રીતે, બાકી તો એક સમય જે છે તેનું માપ સામાન્ય જીવથી સમજવું બહુ મુશ્કેલ છે, કેમકે સામાન્ય જીવના મન, વચન, કાયાના યોગની

શક્તિ નથી કે એ સમયને ઓળખી શકે. એમ કહેવાય છે કે આપણે એક આંખનું મટકું મારીએ એમાં તો અનંતા સમય પસાર થઈ જાય છે. એટલી એ સૂક્ષ્મ વાત છે. પણ પરસમય અને સ્વસમય છે. તો પ્રથમ તો સમય છે એ કાળનો નાનામાં નાનો ભાગ છે. આપણે અત્યારના એમ કહીએ કે ભઈ, આ ઘડિયાળમાં જે સમય છે એમાં સેકન્ડ છે, એ સૌથી નાની છે, પછી સેકન્ડમાંથી મિનિટ થાય, અને મિનિટમાંથી કલાક થાય; કલાકો, દિવસો, અને પછી અઠવાડિયું, પખવાડિયું પછી મહિના પછી વર્ષ, પછી વર્ષો એમ કાળનું માપ નીકળતું જાય. પણ આપણે જેમ કે સેકન્ડ એ સૌથી નાની છે, જોકે વર્તમાનમાં તો સેકન્ડના પણ ઘણા બધા ભાગ થઈ, અને એનું માપ નીકળ્યું છે. પરસમય જાણ્યા વિના સ્વસમય જાણ્યા છે એમ કહી શકાય નહીં. સમય એ કાળનો નાનામાં નાનો ભાગ છે. પરસમય શું છે તે જાણવા જોઈએ. પુદ્ગલાસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, ધર્માસ્તિકાય, આકાશ વિગેરેના ભાવ જાણવા તે પરસમય છે, આત્મા અને તેના ગુણો જાણવા તે સ્વસમય છે. તો આ શરીર છે એ પુદ્ગલનું બનેલું છે. તો આ શરીરના ભાવો જાણવા અથવા તો આ શરીર છે એ સિવાયનાં બીજાં જે દ્રવ્યો છે : ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, આકાશાસ્તિકાય છે. આ બધાના ભાવો જાણવા એટલે કે પરવસ્તુના ભાવ જાણવા. એ પરસમય, કેમકે આપણું સાચું સ્વરૂપ શું? તો આપણે જ્ઞાનસ્વરૂપ આત્મા છીએ અને એ જ આપણું સાચું સ્વરૂપ છે. તો આત્મા સિવાય બીજી વસ્તુ કે જેના ભાવ જાણવા એ પરસમય અને આત્મા અને એના ગુણો જાણવા, પોતાના જ ગુણો જાણવા એ સ્વસમય છે. એટલે આમ જેને કહીએ કે આત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ કરવી

હોય એવા જીવે પછી એની એક ઉચ્ચ ભૂમિકાએ આ બધી વસ્તુ સમજણમાં લઈ અને ભેદજ્ઞાનનો પુરુષાર્થ કરી પોતાના આત્મસ્વરૂપની ઓળખાણ કરવાની રહેતી હોય છે. પણ આ ઘણી સૂક્ષ્મ વાત થઈ. એ રીતે હવે પરદ્રવ્ય જાણ્યા વિના સ્વદ્રવ્ય જાણ્યું છે એમ કહી શકાય નહીં. એટલે કે પરદ્રવ્યનું જાણપણું કરે તે જ સ્વદ્રવ્યને જાણી શકે. પરદ્રવ્યને જાણે નહીં ત્યાં સુધી સ્વને જાણી શકતો નથી. તો પરદ્રવ્ય એટલે કે આત્મદ્રવ્ય સિવાય બીજું દ્રવ્ય પર. એટલે કે આત્માથી જુદું એવું પરદ્રવ્ય એને જાણે પછી જ એ પોતે પોતાના આત્મસ્વરૂપને જાણી શકે છે. હવે અત્યારના આપણે જેમ સમયની વાત કરી એમ દ્રવ્યની વાત કરીએ તો જીવને આ શરીરનો સંયોગ થયો છે તો શરીર એ પરદ્રવ્ય એટલે કે આત્માથી જુદું દ્રવ્ય એવું પુદ્ગલ એનું બનેલું છે અને એના જે વિશેષ ગુણો છે એ બધા જુદા છે. જેમકે પુદ્ગલ છે એ જડ છે જ્યારે આત્મા છે એ ચેતન છે. પુદ્ગલ છે એને રસ, રૂપ, ગંધ, સ્પર્શ આવા ગુણો છે. આત્મા છે એ અરૂપી છે : જ્ઞાન, દર્શન વિગેરે એના ગુણો છે. પણ જીવને ભ્રાંતિ થઈ ગઈ છે કે જે મેં આ શરીર ધારણ કર્યું છે એ શરીર એ જ હું છું. ખરેખર એ પોતે પોતાની જાતને ઓળખતો નથી. તો એને પોતાની જાતને ઓળખવા માટે થઈને સૌથી પહેલાં આ પુદ્ગલના બનેલા શરીરને એણે જાણવું જોઈએ, ઓળખવું જોઈએ. એને જ્યાં સુધી ઓળખે નહીં ત્યાં સુધી એ પોતે પોતાના આત્મસ્વરૂપની ઓળખાણ સુધી પહોંચી જઈ શકે નહીં કેમકે એ પરદ્રવ્ય કે જેના હમણાં આપણે ગુણ, લક્ષણ વિગેરેની વાત કરી અને એની સામે આત્માના જે વિશેષ ગુણો છે એનો વિચાર કર્યો. તો બસ આના હિસાબે જ જીવ પોતે આત્માના

ઉપયોગને પરદ્રવ્યથી છૂટો પાડી પોતાના આત્મસ્વરૂપની ઓળખાણ સુધી પહોંચી શકે છે, તો જેમકે આ શરીર એ આત્મા ? તો કહે નહીં, સૂક્ષ્મ શરીર કે જેમાં કાર્મણ શરીર છે એ આત્મા ? તો કહે નહીં, તેજસ્ શરીર એ આત્મા ? તો કહે નહીં. પછી મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર એ બધાં આત્મા ? તો કહે નહીં. આમ જે પરદ્રવ્ય છે એ આત્મા નહીં, આત્મા નહીં અને આત્મા નહીં. અને એમ કરતાં કરતાં ખાલી એ બધાની બાદબાકી થયા પછી છેલ્લે એ એક જે વધ્યો એ ચેતન, એ જ આત્મા. પછી ત્રીજું સમ્મતિતર્કમાં શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરે કહ્યું છે, કે જેટલા વચનમાર્ગ છે તેટલા નયવાદ છે, અને જેટલા નયવાદ છે તેટલા જ પરસમય છે. તો હવે આમાં નયવાદની વાત આવી. નયવાદની ભંગજાળમાં પડવા જેવું નથી. તેથી ગુંચવાડો થાય છે. તે બધા પરસમય છે. તેમાં મધ્યસ્થભાવ ધારણ કરવો. જેટલા નયવાદ એટલા બધા પરસમય છે. એટલે એમાં જીવે માધ્યસ્થ ભાવ ધારણ કરવો જોઈએ. કેમકે એ નયમાં પડ્યો તો એની અંદર એ ખોવાઈ જાય. ખોવાઈ જાય એટલે કે ખરેખર પછી એને આત્મસ્વરૂપનો નિર્ણય કરવો એને બદલે એ વાતથી એ સાવ દૂર જ વહ્યો જાય. અને એટલે નયવાદ જેટલા છે એને પરસમય કીધા. પણ જીવે તો અનુક્રમે આ બધું છોડી અને સ્વસમયમાં આવવાનું છે. અને સ્વસમયમાં આવે તો જ પોતાના આત્મસ્વરૂપની ઓળખાણ એ કરી શકે. પછી અક્ષય ભગત કવિએ કહ્યું કે ‘કર્તા મટે તો છૂટે કર્મ, એ છે મહા ભજનનો મર્મ; જો તું જીવ તો કર્તા હરિ, જો તું શિવ તો વસ્તુ ખરી; તું છો જીવ ને તું છો નાથ, એમ કહી અખે ઝટક્યા હાથ.’ પરના કર્તાપણાનો જે ભાવ તારામાં રહેલો છે, તે કર્તાપણું છૂટી જાય એ જ ભજન-

ભક્તિ કરવાનું રહસ્ય છે. એ જ મર્મ છે. જો તું જીવ છે તો જીવન-મુક્તદશા થઈ તો તું શિવ જ છે. તું પોતે જ જીવપણામાં છે અને જ્ઞાની થવાથી તું જ તારો પોતાનો ભગવાન છે. એમ અક્ષય (અખા) ભગત કહે છે. પર વસ્તુનો જીવને કર્તાભાવ છે ને એ પરવસ્તુમાં જ રહેલો છે. હું કરું છું એ એમ કહે છે પણ એ શરીરને માટે થઈને ‘હું’ બોલે છે અને આ જ પરમાં કર્તાપણાનો ભાવ થયો. કોઈ પણ રીતે જીવે કર્તાપણું છોડવાનું છે. અને એ જ આ આખી આરાધનાનો કહો, ભજનનો કહો, એનું રહસ્ય, મર્મ છે. અને એ જાણીને જીવે પરના કર્તાપણાથી પોતાની જાતને છોડાવવાની છે. અને રસ્તો એ કે એણે રાગ-દ્વેષ છોડવાના છે. દૂર કરવાના છે. જો તું જીવ તો કર્તા હરિ, જો તું શિવ તો વસ્તુ ખરી; જીવ એટલે આત્મા, તો જો તું જીવ છે તો જીવને મુક્તદશા થઈ તો તું શિવ જ છે. એટલે જીવ એટલે કે આત્મા અને જીવ જો પોતે આત્મા છે એમ માને તો પછી કર્તા હરિ - એટલે પોતે પોતાના સ્વભાવભાવનો કર્તા થઈ જાય અને એમ કરતાં કરતાં એ જીવમાંથી શિવ બની જાય. તું છો જીવ ને તું છો નાથ, એમ કહી અખે ઝટક્યા હાથ. એટલે કે તું પોતે જ જીવપણામાં છે. અક્ષય ભગત કવિ કહે છે એટલે આમ જે વેદાશ્રીત દર્શનો છે એ દર્શનોની અંદર જીવમાંથી શિવ બનવું એટલે દેહધારી બધા જીવ કહેવાય અને એ દેહધારી જીવો જો પોતાનું અજ્ઞાન દૂર કરે તો એ જીવમાંથી શિવ બને. એટલે બધાં એના કર્મોનાં બંધન તૂટી જાય અને એ કર્મોનાં બંધન તૂટે તો એની મુક્તિ થાય; અને પછી એ શિવની સાથે ભળી જાય, એટલે એ શિવ બની જાય.



પત્રાંક : ૨૮૭

(પૂ. ભાઈશ્રીએ પત્રાંક-૨૮૭ ઉપર કરાવેલ સ્વાધ્યાય)

પરમ કૃપાળુ દેવે આ પત્ર સોભાગભાઈ ઉપર વવાણિયાથી આસો વદ એકમ, રવિવાર ૧૯૪૭ની સાલમાં લખ્યો. આમ સોભાગભાઈ પ.કૃ.દેવને બહાર નીકળી અને માર્ગ પ્રવર્તાવા માટે થઈને અથવા તો જગતના જીવોનું કલ્યાણ કરવાને માટે થઈને વિનંતી કરતા હશે. એટલું જ નહીં પણ સોભાગભાઈ તો અનેક રૂડા જીવો એને પોતાને લાગે એની ભલામણ પણ કૃ. દેવને કરતા હોય, અને દરેક વખતે કૃ. દેવ એનો યથાયોગ્ય ઉત્તર પણ આપતા હોય, તો એ જ રીતે આ પત્રમાં કૃ. દેવ લખે છે કે પૂર્વાપર અવિરુદ્ધ એવું જે ભગવત્સંબંધી જ્ઞાન તે પ્રગટ કરવા જ્યાં સુધી તેની ઈચ્છા નથી, ત્યાં સુધી વધારે પ્રસંગ કોઈથી પાડવામાં નથી આવતો તે જાણો છો. તો હવે આત્મજ્ઞાન, ભગવત્સંબંધી જ્ઞાન કીધું, એટલે કે આત્મજ્ઞાન કીધું, તો એ આત્મજ્ઞાન પ્રગટ કોણ કરી શકે ? તો કહે આત્મજ્ઞાની હોય એ જ પ્રગટ કરી શકે. અને જૈન દર્શને આ આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાનો જે માર્ગ આપ્યો, એટલે કે આપણા તીર્થંકર ભગવંતે જે માર્ગ દર્શાવ્યો એ માર્ગ કેવો છે ? તો કહે અવિરુદ્ધ. એની અંદર કોઈ વિરોધાભાસ ટકી ન શકે, કેમકે એ સત્ય માર્ગ છે, એ સાચો માર્ગ છે. એ માર્ગ જીવ બરાબર સમજી, ગ્રહણ કરી એનું આરાધન કરે તો ચોક્કસ એને ભગવત્ એટલે કે આત્માની પ્રાપ્તિ થાય જ. આવો અવિરુદ્ધ માર્ગ કે જે માર્ગનું પ્રવર્તન પણ આત્મજ્ઞાની મહાપુરુષ જ કરી શકે. તો સોભાગભાઈએ જે વિનંતી કરી હશે એના અનુસંધાનમાં કહે છે કે પૂર્વાપર અવિરુદ્ધ એવું જે ભગવત્સંબંધી જ્ઞાન તે પ્રગટ કરવા જ્યાં સુધી તેની

ઈચ્છા નથી, આ આત્મજ્ઞાનને પ્રગટ કરવું અને એના માટે થઈને એને બહાર નીકળવું જોઈએ પણ એના માટે જ્યાં સુધી એની ઈચ્છા એટલે ભગવત્ની ઈચ્છા નથી અથવા તો કર્મનો ઉદય નથી ત્યાં સુધી વધારે પ્રસંગ કોઈથી પાડવામાં નથી આવતો તે જાણો છો. એટલે કૃ. દેવ બને ત્યાં સુધી ગુપ્ત જ રહેવા ઈચ્છે છે અને લોકોના પરિચયમાં તો એ બહુ જ ઓછા આવતા હોય છે અને સોભાગભાઈને કહે છે કે આ વાત તો તમે જાણો છો. અભિન્ન એવું હરિપદ જ્યાં સુધી અમે અમારામાં નહીં માનીએ ત્યાં સુધી પ્રગટ માર્ગ કહીશું નહીં. અભિન્ન એવું હરિપદ, તો હવે કૃ. દેવને આત્મસ્વરૂપ કે જે અભિન્ન એટલે કે જુદું છે, બધા જ પદાર્થોથી આત્મા જુદો જ છે એવો અનુભવ તો એમણે કરેલો છે. એટલું જ નહીં પણ એ પોતે અસંગ થયા છે, એટલે કે અસંગદશા પ્રાપ્ત કરી છે. તો હવે અભિન્ન પદની પ્રાપ્તિ કરી હોવા છતાં કૃ. દેવ એમ કહે છે કે અમે અમારામાં નહીં માનીએ ત્યાં સુધી પ્રગટ માર્ગ કહીશું નહીં. છતાં એમ કહે છે કે તે અભિન્ન પદ અમે અમારામાં નહીં માનીએ. તો હવે કૃ. દેવે તો એ અભિન્ન પદની પ્રાપ્તિ કરી છે અને છતાં કહે છે કે અમે એમ નહીં માનીએ એ કેવી વાત છે ? તો કહે કૃ. દેવ આંતરિક રીતે અસંગ બન્યા છે એટલે કે એમણે પોતાના આત્માને આ શરીરથી છૂટો પાડી દીધો છે. પણ કર્મના ઉદયની અંદર સંસાર છે. એટલે કે સંસારનો સંગ છે. અને એ સંસારની બધી પ્રવૃત્તિ કરવી પડે છે. એટલે આમ તો દશા તો અદ્ભુત છે પણ બાહ્ય રીતે એ પ્રવૃત્તિમાં છે. અને એ પ્રવૃત્તિમાં હોવાથી આવી રીતે એ પોતે આંતરિક રીતે અસંગ બનેલા છે એ સામાન્ય જીવ સમજી ન શકે, અથવા તો એ જ્ઞાનીપુરુષને ઓળખી ન શકે. એટલે કૃ. દેવ બાહ્ય

અને આંતર બન્ને રીતે અભિન્ન અથવા તો અસંગ બને પછી જ પ્રગટ માર્ગ કે જેનો પ્રકાશ કરવાને માટે થઈને, એનો ઉદ્ધાર કરવાને માટે થઈને, બહાર નીકળવા ઈચ્છે છે - એ પહેલાં નહીં. એટલે કે જ્યાં સુધી બાહ્ય અને અંતરથી અસંગ નહીં બનીએ ત્યાં સુધી પ્રગટ માર્ગ કહીશું નહીં એમ પ.કૃ.દેવ જણાવે છે. તમે પણ જેઓ અમને જાણો છે, તે સિવાય અધિકને નામ, ઠામ, ગામથી અમને જણાવશો નહીં. એટલે જેઓ અમને જાણે છે એ તો ઠીક છે પણ બીજા તે સિવાય અધિકને એટલે વધારે લોકોને અમારો પરિચય કરાવતા જ નહીં કે આ કૃ. દેવ જ્ઞાની છે, આ ગામમાં રહે છે કે આ એમનું સરનામું છે. આવું તમે જણાવતા નહીં. પછી એક વચન મૂક્યું કે એકથી અનંત છે, અનંત છે તે એક છે. તો એકથી અનંત કીધું - અનંતથી એક કીધું. આમ અલગ અલગ અપેક્ષાએ આપણે એને સમજવાનો પ્રયત્ન કરીએ તો આપણો જે આત્મા છે એ આત્માએ અનાદિકાળથી આજ સુધી અનંત શરીરો ધારણ કર્યા છે. ચારેય ગતિ અને ૮૪ લાખ જીવાયોનિમાં અનંત શરીરો પ્રાપ્ત કરેલાં છે. એક આત્મા અને એનાથી અનંત શરીર, એ બધા જ અનંત શરીરની અંદર વસનારો આત્મા તો કહે એ એક જ, એમાં ફરક નહીં, એ આત્મા તો એક જ છે. બીજી રીતે આપણે વિચાર કરીએ તો આત્માનું જ્ઞાન તો કહે એ જ્ઞાન છે તે જગતની અંદર બધી જ વસ્તુ છે એનો પ્રકાશ કરી શકે એવું એ જ્ઞાન છે અથવા તો એ જ્ઞાનનો વિચાર કરીએ તો એ જ્ઞાન ખૂબ વિશાળ એટલે કે અનંત છે. એ જ્ઞાન કોનું ? તો કહે એક આત્માનું જ જ્ઞાન. એવી રીતે પણ આપણે વિચાર કરી શકીએ. એટલે એકથી અનંત છે અને અનંત છે તે એક છે.



એકાંત મૌન આરાધના શિબિર તથા આરાધના શિબિર

“જ્ઞાનીપુરુષની આજ્ઞા છે તે, ભવમાં જવાને આડા પ્રતિબંધ જેવી છે.”

પ.પૂ. ભાઈશ્રીની નિશ્રામાં દર મહિને એકાંત મૌન આરાધના શિબિર તથા આરાધના શિબિર યોજવામાં આવે છે. આ શિબિરોથી સાધકના જીવનમાં આમૂલ પરિવર્તન સર્જતું હોય છે અને સાથે સાથે સાધનામાં પણ ખૂબ જ પ્રગતિકારક પરિણામ જોવા મળે છે.

જુલાઈ - ૨૦૧૬ની એકાંત મૌન આરાધના શિબિર : ૯૦

જુલાઈ માસમાં તા. ૧૩-૦૭-૨૦૧૬ થી તા. ૧૭-૦૭-૨૦૧૬ સુધી એકાંત મૌન આરાધના શિબિર-૯૦ તથા આરાધના શિબિર યોજવામાં આવેલ.

એકાંત મૌન આરાધના શિબિરમાં કુલ ૫૩ સાધકોએ ભાગ લીધો. જેમાં ઉચ્ચ શ્રેણીના ૧૪ સાધકો, ચિંતનના ૪ સાધકો, પૂર્ણપ્રાપ્તિના ૩૫ સાધકોએ અને અર્ધપ્રાપ્તિના સાધકોને આ એકાંત મૌન આરાધના શિબિરમાં સામેલ કરવામાં આવેલ નહીં. આરાધના શિબિરમાં ૫૮ સાધકો હતા, જેમાં ઉચ્ચ શ્રેણીમાં ૪ સાધકો, ચિંતનના ૨ સાધકો, પૂર્ણપ્રાપ્તિના ૭ સાધકો અને અર્ધપ્રાપ્તિના ૪૭ સાધકો હતા. જેમાંથી રાજમાર્ગ યોગારોહણમાં જોડાયેલા ૩૯ સાધકો હતા.

એકાંત મૌન આરાધના શિબિરના પ્રશિક્ષણમાં પ.પૂ. ભાઈશ્રીનો વિષય શ્રીમદ્ભગવત્કુંદકુંદાચાર્ય દેવ પ્રણિત ‘શ્રી સમયસાર’ (ગુટકો)માંથી લીધેલ જે જૈન દર્શનના સિદ્ધાંતોને નિશ્ચયનયથી સમજાવનારો મૌલિક ગ્રંથ જે સમજવો બહુ બહુ અઘરો હોવા છતાં પ.પૂ. ભાઈશ્રીએ આ વિષય આગળ વધેલા સાધકોને આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિએ સમજી શકે તેવી રીતે સરળ ભાષામાં દૃષ્ટાંતો-દાખલાઓથી, વ્યવહારનયથી અને નિશ્ચયનયથી સમજાવેલ તેથી સર્વ સાધકોને સારી રીતે સમજવામાં આવેલ.

આરાધના શિબિરમાં પ્રથમ ધ્યાનલક્ષી પ્રશિક્ષણ સવારે ૮ થી ૧૦ વાગ્યા સુધી રાખેલ. પહેલે દિવસે પ.પૂ. ભાઈશ્રીએ પ્રશિક્ષણ લીધેલ અને પછીના બે દિવસ બ્ર.નિ. મિનળબેને અને બાકીના બે દિવસ બ્ર. નિ. વિક્રમભાઈએ આ ધ્યાનલક્ષી પ્રશિક્ષણ લીધેલ. આ પ્રશિક્ષણ ફક્ત અર્ધપ્રાપ્તિવાળા સાધકો માટે જ હતું. આ ધ્યાનલક્ષી સ્વાધ્યાયથી મુમુક્ષુઓને ધ્યાનનું માહાત્મ્ય સમજાયું તથા ધ્યાનમાં પોતાની થતી ભૂલોની સમજણ પડી.

આરાધના શિબિરના બીજા પ્રશિક્ષણમાં બ્ર. નિ. મિનળબેનનો વિષય શ્રી સદ્ગુરુ, સત્પુરુષ, સંતજ્ઞાની પુરુષોનું માહાત્મ્યમાંથી પ.પૂ. બાપુજીના હસ્તલિખિત વચનામૃતો નં-૧૨, ૧૩, ૧૪, ૧૫ (વિભાગ બીજો) લીધેલ.

આ શિબિરમાં વિવિધ ક્ષેત્રોએથી આવેલા સાધકોએ ભાગ લીધો જેવાં કે લંડન, યુ.એસ.એ., દુબઈ, મુંબઈ, કલકત્તા, ધનબાદ, ઈન્દોર, અમદાવાદ, વડોદરા, રાજકોટ, પૂના, વલસાડ, ભૂજ, સુરેન્દ્રનગર, કૃષ્ણનગર, બોટાદ, સાયલા વગેરે.

એકાંત મૌન આરાધના શિબિર, જુલાઈ-૨૦૧૬ના સાધકોની ફળશ્રુતિ

- ★ ધ્યાન વખતે ઉપયોગ સતત અંતર્મુખ રહે છે જાણે આત્મા સાથે એકરૂપ થઈ ગયો હોય. તેવું અનુભવાય ત્યારે અપૂર્વ શાંતિ અને આનંદ આવે છે. સમય પૂરો થાય તેની ખબર રહેતી નથી. ચિંતન મનન એકધારું ચાલુ રહે છે. ક્યારેક ચિંતન અટકી જાય છે ત્યારે કોઈ દશ્ય દેખાતું નથી. ફક્ત શૂન્ય અવકાશ લાગે છે. જ્યારે ચિંતન અટકી ગયાની ખબર પડે ત્યારે વધારે જોર કરી ફરી ચિંતન ચાલુ કરી દઉં છું. — ઉચ્ચ શ્રેણી
- ★ આ શિબિરમાં ઘણા બધા ધ્યાનોમાં જ્યારે ચિંતન બંધ પડી જતું ત્યારે તો જાણે ખૂબ ખૂબ ઊંડા ઊતરી જવાયું હોઈ કેવળ આનંદ આનંદની છોળો જ ઊછળતી અનુભવાતી હતી જે અવર્ણીય હતી. આ સ્થિતિ મારા સ્વરૂપમાં જ સ્થિતિ થઈ ગઈ હોય તેમ અંદરથી થઈ રહ્યું હતું. આ શિબિરમાં ખરેખર હું સ્વરૂપસ્થ ઘણીવાર થઈ હોય તેવું લાગેલ. — ઉચ્ચ શ્રેણી
- ★ આ શિબિરમાં ધ્યાન સારાં થાય છે. ચિંતન લક્ષ્યબિંદુ પર રહીને ગાઢું થાય છે. કોઈક વાર છૂટી જાય છે. એકાગ્રતા રહે છે. જાગૃતિ બરાબર રહે છે. ચિંતન છૂટી જાય ત્યારે સુખ અને આનંદનો અનુભવ થાય છે. દેહભાવ છૂટી જાય છે. — ઉચ્ચ શ્રેણી
- ★ ધ્યાનમાં સ્થિરતા સારી રહે છે. સંકલ્પ-વિકલ્પોમાં જ્ઞાતા-દૃષ્ટાભાવ રાખી આગળ વધું છું. ચિંતન ગાઢું થાય છે અને અટકે છે ત્યારે ધ્યાનમાં પરમશાંતિનો, શીતળતાનો અનુભવ થાય છે. શરીરમાં હળવાશનો અનુભવ થાય છે. વાતાવરણ સુગંધિત જણાય છે. — ચિંતન
- ★ શિબિર ભરવાથી આત્માનો નિશ્ચય વધતો જાય છે અને દેહાધ્યાસ ઓછો થતો જાય છે. સમજણથી અને સુવિચારણાથી મોહભાવ અને મારાપણાના ભાવમાં મંદતા થતી જાય છે. સંસારમાંથી રસ, રુચિ, લગાવ ઓછો થતો જાય છે. અંદર જ સહજ ચિંતન ચાલ્યા કરે છે. — ચિંતન
- ★ આ વખતની શિબિરથી મારાં ધ્યાન સારાં થયાં છે. કોઈકવાર તો ધ્યાન છોડવાનું મન જ ન થાય. શાંતિ અને આનંદ આવતો હતો. સ્થિરતા પ્રમાણમાં ઓછી હતી પણ ધ્યાન કરવાની મજા આવતી હતી. દિવસ દરમિયાન પણ હાલતાં ચાલતાં જાગૃતિ અને આત્માનું અનુસંધાન રહેતું હતું. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ

- ★ ધ્યાનમાં આનંદ આવે છે. વિચારો-સંકલ્પ-વિકલ્પની મંદતા થતી જાય છે. અમારામાં રહેલા દોષોની સ્વઅવલોકનથી ખબર પડે છે. કષાયો મંદ થતા જાય છે. શરીર પણ થાકતું નથી. આત્માનું સતત રટણ રહ્યા કરે છે. સંસારની કોઈ પણ વસ્તુ યાદ આવતી નથી. મનમાં એક જ વિચાર રહ્યા કરે છે કે જ્યાં છીએ ત્યાંથી આગળ કેમ કરીને વધીએ. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- ★ શિબિરમાં પહેલાં કરતાં ધ્યાન સારાં થાય છે. થોડી સ્થિરતા વધી છે. મનનું રખડવાનું ચાલુ જ છે. કોઈવાર વિભાવ ભાવની તરત જ ખબર પડે છે અને મનને સાધન પર લાવી દઉં છું અને કોઈ કોઈવાર ઘણીવારે ખબર પડે છે. કોઈવાર તો એમ જ થાય છે કે વિચારોનું જ ધ્યાન કરું છું. હજી મનની ચંચળતા ખૂબ જ છે. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- ★ શિબિરમાં ઉત્તમ પ્રકારનાં ધ્યાન થાય છે. ધ્યાનમાં પ્રકાશ દેખાય, શાંતિ લાગે, સ્થિરતા લાગે, આ બધું જાણવાવાળો તો આત્મા છે એમ લાગે. દિવસે દિવસે સ્થિરતા વધતી જાય છે. જાગૃતિ રહે છે. દૃષ્ટાભાવ રહે છે. મને ધ્યાન કરવું બહુ ગમે છે. જેમ જેમ ઉપશમ વૈરાગ્ય વર્ધમાન થાય છે - ત્યાગ વધે છે - સત્સંગનું જોર વધે છે તો અવશ્ય ધ્યાન સારાં થાય છે. ક્યારેય પ્રમાદ થતો નથી. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ

ઓગસ્ટ - ૨૦૧૬ની આરાધના શિબિર : ૯૧

ઓગસ્ટ માસમાં તા. ૦૮-૦૮-૨૦૧૬ થી તા. ૧૩-૦૮-૨૦૧૬ સુધી આરાધના શિબિર એક જ યોજવામાં આવેલ. પ.પૂ. ભાઈશ્રી વિદેશની ધર્મયાત્રાએ ગયા હોવાથી તેઓની ઉપસ્થિતિ ન હોવાથી એકાંત મૌન આરાધના શિબિર રાખેલ નહિ.

આરાધના શિબિરમાં ૩૬ સાધકો હતા, જેમાં ઉચ્ચ શ્રેણીના ૭ સાધકો, પૂર્ણપ્રાપ્તિના ૧૪ સાધકો અને અર્ધપ્રાપ્તિના ૧૫ સાધકો હતા. જેમાંથી રાજમાર્ગ યોગારોહણમાં જોડાયેલા ૨૫ સાધકો હતા.

આરાધના શિબિરમાં પ્રથમ પ્રશિક્ષણમાં પૂર્વે એકાંતમૌન શિબિરમાં પ.પૂ. ભાઈશ્રીએ લીધેલ વિષય શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય વિરચિત યોગશાસ્ત્રનો ચોથો પ્રકાશ “આત્મજ્ઞાનનાં સાધનો” વિડિયો દ્વારા સાધકોને બતાવેલ જે જોઈ સર્વ સાધકોને આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા માટે ક્રમસર કેવી રીતે આગળ વધવું જોઈએ તે સમજાવવામાં આવ્યું અને તેથી પોતાનામાં કેવી કેવી ઊણપો રહેલ છે તેનો ખ્યાલ આવ્યો. હવે સાધકો પોતાનામાં રહેલ ઊણપોને દૂર કરીને આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાના માર્ગે આગળ વધી શકશે. આ વિષયથી સર્વ સાધકોમાં ખુશી વર્તતી જણાતી હતી.

આરાધના શિબિરના બીજા પ્રશિક્ષણમાં બ્ર. નિ. ભુપતભાઈએ “અનંતાનુબંધી કષાયનું સ્વરૂપ અને મુમુક્ષુ-મુમુક્ષુતા વિષે” શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર વચનામૃત પુસ્તકના આધારે લીધેલ. બ્ર. નિ. ભુપતભાઈની સમજાવવાની અદ્ભુત શૈલી તથા વચનામૃત જ મુખપાઠ હોવાથી પણ જુદા-જુદા પત્રાંકોના આધાર આપીને ખૂબ જ વિસ્તારથી સમજાવતા હતા તેથી સર્વ સાધકો ખૂબ જ સરળતાથી સમજી શકતા હતા.

આ શિબિરમાં વિવિધ ક્ષેત્રોએથી આવેલા સાધકોએ ભાગ લીધો જેવા કે લંડન, મુંબઈ, અમદાવાદ, વડોદરા, રાજકોટ, ભૂજ, સુરેન્દ્રનગર, બોટાદ, સાયલા વગેરે.

આરાધના શિબિર, ઓગસ્ટ-૨૦૧૬ના સાધકોની ફળશ્રુતિ

- ★ આરાધના શિબિરથી ધ્યાનમાં લક્ષની સ્થિરતા વધેલ. સતત અંતર્મુખ ઉપયોગથી મનની એકાગ્રતા પણ વધી. વૃત્તિઓ શાંત થઈ ગયેલ. વિષય-કષાયભાવ મોળા પડવા લાગેલ. સાધનામાં થોડી થોડી પ્રગતિ થઈ દોષો દૂર થયા. ગુણો પ્રગટ્યા. — ઉચ્ચ શ્રેણી
- ★ આ શિબિરમાં એક દિવસના ધ્યાનમાં ઉરધતા ગુણનું ચિંતન કરતી હતી તેમાં લક્ષ પર સ્થિર થઈને ચિંતન ચાલતું હતું. તેમાં ઉપયોગ અંદર વળી પોતાનું પ્રથમ હોવાપણું ‘અસ્તિત્વ’ ખૂબ વેદાયું. ચિંતન ધીમું ચાલતું. સાથે હોવાપણું વેદાતું. તથા દરેક લક્ષણ એમાં ટેલી થતાં. એક કલાક ક્યાં પૂરો થયો તેની ખબર ન પડી. — ઉચ્ચ શ્રેણી
- ★ ધ્યાન ચિંતન દ્વારા કરતા ઉપયોગ લક્ષે અંતર્મુખ સ્થિતિએ થાય છે. કોઈક વખત વિચાર આવી જાય છે. પરંતુ સાક્ષીભાવે સાધન પર સ્થિર થતાં આગળ વધાય છે. દિન-પ્રતિદિન ધ્યાનની સ્થિરતામાં થોડો વધતો ગાળો જણાય છે. ચિંતન ગાઢ બનતાં શાંત થઈ જવાય છે અને ચિંતનની ધારા જાણે સમાઈ જતી દેખાય છે. વળી ચિંતનમાં સ્થિર થવાય છે. કોઈ વખત એવી સ્થિરતાનો અનુભવ થાય છે કે જાણે શ્વાસ કે શરીર કાંઈજ નથી. આનંદ અનુભવાય છે. શરીર હળવું બની જાય છે. ધ્યાન પછી પણ શાંતિનું વેદન થોડો ટાઈમ સતત રહ્યા કરે છે. ભેદજ્ઞાન તરફ વધુ લક્ષ રાખવાથી આત્મા તરફ વધુ ઢળાય છે. — ઉચ્ચ શ્રેણી
- ★ આ આરાધના શિબિરમાં ધ્યાન કરવા બેસું એટલે તરત જ લક્ષબિંદુ ઉપર મન અને દૃષ્ટિ સ્થિર થાય છે. શરીર હલકુંફૂલ લાગે છે. શાંતિ શાંતિ લાગે છે. ઠંડકનું વેદન આખો દિવસ થાય છે. કપાળના ભાગમાં પ્રકાશનાં બિંદુ જણાય છે. આકાશ જેવું જણાય અને સાધનના ભાગમાં સ્ટાર જેવું લાગે. સ્થિરતા વધતી હોય એમ લાગે છે અને મન લક્ષબિંદુ ઉપર રહે છે, દિવસ દરમ્યાન આત્મા ઘણી વખત યાદ આવે છે. ઘણીવાર ઊંઘમાં પણ આત્મા આત્મા થાય છે. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- ★ આ શિબિરથી ધ્યાનમાં મને એકાગ્રતા-સ્થિરતા આવી છે - વધી છે. ૨૪-ચોવીસ કલાક ઘંટનાદ સંભળાય છે. તો વળી ક્યારેક “ૐ” ધ્વનિ સંભળાય છે. હા મારે આ કેટલાય સમયથી લખવાનું મન થતું પણ લખતાં સંકોચ થતો કે હાલતાં ચાલતાં જાણે શિબિર જ હોય, મૌન હોય એટલે સૌ પ્રથમ જ્ઞાનીનાં દર્શન-વચનો સાંભળતાં સવાર પડી તેવું લાગે. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- ★ મારા શિબિરમાં ધ્યાન એકદરે સારાં થાય છે. જ્યારે સ્થિરતા આવે ત્યારે દેહથી ભિન્ન આત્માના સ્થિર

સ્વભાવનો અનુભવ થાય છે, તે સમયે હળવાશનો અનુભવ થાય છે. ક્યારેક શરીર નથી એવું લાગે છે. શાંતિ અને આનંદનું વેદન થાય છે. ફરી ફરી ધ્યાન કરવાનું મન થાય છે. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ

★ શિબિરની શરૂઆતમાં ધ્યાનની સ્થિરતા ખૂબ ઓછી અને સંકલ્પ-વિકલ્પનું વિચારબળ ખૂબ હતું. પછીનાં ધ્યાનોમાં સત્સંગથી (સ્વાધ્યાયોથી) સ્થિરતા થોડી થોડી આવી. મનની દોડા દોડ કાંઈક ઓછી થઈ અને તેમ કરતાં શિબિરના ૪થા દિવસે ઘણી સ્થિરતા રહી. મન વિચારોમાં ખૂબ જ ઓછું ગયું. ધ્યાન કરવામાં ઉત્સાહ-ઉમંગ આવતો ગયો તેથી ધ્યાન ક્યાં પૂરું થઈ જતું તે ખબર જ ન રહેતી. — અર્ધપ્રાપ્તિ

★ આ વખતની શિબિરમાં બે-ત્રણ ધ્યાન છોડીને બાકીનાં બધાં ધ્યાન સારાં થયાં. સાધન પર સ્થિર રહી શકાતું હતું અને જાગૃતિ પણ રહેતી હતી. ક્યારેક ધીમી ઘંટડીના સ્વર સંભળાતા હતા. પણ તેમાં મન અટકતું ન હતું. સ્થિરતા વધારવાનો જ પુરુષાર્થ કરતી હતી. — અર્ધપ્રાપ્તિ

★ ધ્યાનમાં મનની સ્થિરતા ઘણી ઓછી રહે છે. મન વધારે વખત વિચારોમાં ભળેલું રહે છે. ધ્યાનમાં સ્થિરતા પ્રાપ્ત ન થતાં ઉત્સાહ અને રુચિ જેવાં જોઈએ તેવાં ઉત્પન્ન થતાં નથી. — અર્ધપ્રાપ્તિ

નેત્રયજ્ઞ

સાયલા શ્રી રાજ-સોભાગ આશ્રમ સંચાલિત આંખની હોસ્પિટલમાં દાતાઓની ઉત્તમ ભાવના અને સહાયથી યોજાયેલ નેત્રયજ્ઞમાં નીચે મુજબ Free Operation થયેલ છે. સર્વે દાતાઓને ખૂબ ખૂબ અભિનંદન.

૧. તા. ૧૮-૦૭-૨૦૧૬ સ્વ. જયાબેન ધીરજલાલ અંબાણીની પુણ્યસ્મૃતિ નિમિત્તે હસ્તે શ્રી કિરીટભાઈ, શ્રી દીપકભાઈ અને શ્રી બન્દીશભાઈ તરફથી નેત્રયજ્ઞ રાખવામાં આવેલ જેમાં આખા મહિના દરમિયાન ૨૦ ઓપરેશન કરવામાં આવેલ.
૨. તા. ૦૧-૦૮-૨૦૧૬ના શ્રીમતી અરુણાબેન હરખચંદ ભાયાણી હસ્તે તેમના પુત્ર શ્રી કીર્તિભાઈ, પરેશભાઈ અને પૌત્ર સમીપ તરફથી નેત્રયજ્ઞ રાખવામાં આવેલ જેમાં ૨૦ ઓપરેશન કરવામાં આવેલ.
૩. તા. ૨૮-૦૮-૨૦૧૬ના શ્રીમતી નર્મદાબેન મનસુખભાઈ શાહ - નૈરોબી તરફથી નેત્રયજ્ઞ રાખવામાં આવેલ જેમાં ૨૨ ઓપરેશન કરવામાં આવેલ.

દિવ્યાંગ કેમ્પ

શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ સંચાલિત આશીર્વાદ વિકલાંગ કેન્દ્ર - સાયલાના માધ્યમે દિવ્યાંગ કેમ્પ તા. ૨૩ ડિસેમ્બર, ૨૦૧૬ના રોજ સ્વ. રમણિકલાલ સુખલાલ કોઠારીની પ્રેમ-સ્મૃતિમાં તરૂબેન રમણઈકલાલ કોઠારી તથા વિપુલ રમણિકલાલ કોઠારીની ઉત્તમ ભાવના અને સહાયથી ભરૂચ જિલ્લાના ઝગડિયા તાલુકાના અસા ગામે યોજાવામાં આવેલ છે.

નોંધ : અસા ગામ અંકલેશ્વરથી તથા રાજપીપળાથી પણ ૪૦ કિ.મિ.ના અંતરે આવેલ છે.

શ્રી ગુરુપૂર્ણિમા મહોત્સવ - ૨૦૧૬ની કરવામાં આવેલ ઉત્સાહસભર ઉજવણી

તા. ૧૮-૧૯-૨૦ જુલાઈ, ૨૦૧૬ દરમ્યાન મુમુક્ષુગણ દ્વારા અનન્ય ઉત્સાહ તેમજ આનંદસહ શ્રી ગુરુપૂર્ણિમા મહોત્સવની ઉજવણી કરવામાં આવેલ. શ્રી ગુરુનું જે અનેરું માહાત્મ્ય છે તે દરેક મુમુક્ષુના હૃદયમાં અંકિત થયેલ છે. કારણ કે તેઓ જાણે છે કે, પોતાના અજ્ઞાનરૂપી તિમિર-અંધકારથી અંધ બનેલ નેત્રોને જ્ઞાનરૂપી અંજનશલાકા આંજવાની સળીથી ખોલી આપનાર તેમજ સતના રસ્તે-સમ્યક્ત્વના રસ્તે દોરી જનાર શ્રી ગુરુ જ પરમ ઉપકારી છે, જન્મ-મરણના ચક્રમાંથી મુક્તિ અપાવનાર પરમ હિતકારી છે. આપણે બધા ઉત્તમ વસ્તુને ચાહીએ છીએ. શ્રી ગુરુ જો ઉત્તમ હોય તો તે ભવસમુદ્રમાં નાવિકરૂપ થઈ સદ્ધર્મનાવમાં બેસાડી પાર પમાડે છે.

તત્ત્વજ્ઞાનના ભેદ, સ્વસ્વરૂપ ભેદ, લોકાલોકવિચાર, સંસારસ્વરૂપ એ સઘળું ઉત્તમ ગુરુ વિના મળી શકે નહીં. અગમ અગોચર નિર્વાણમાર્ગ છે. પોતાની શક્તિએ, સદ્ગુરુના આશ્રય વિના, તે માર્ગ શોધવો અશક્ય છે. આવા સદ્ગુરુની પ્રાપ્તિ દુર્લભ છે તોપણ આવા પંચમકાળમાં આપણને સદ્ગુરુની પ્રાપ્તિ થયેલ છે. તેનો ઉત્સાહ-આનંદ-ઉમંગ વ્યક્ત કરવા શ્રી ગુરુપૂર્ણિમાના મહોત્સવના દિવસ સિવાય અન્ય કયો દિવસ મળે એમ છે ? તેથી આ દિવસ ઉત્સાહસભર રીતે ઉજવવામાં આવેલ.

પરંપરા અનુસાર મંગળવાર, તા. ૧૯-૭ના રોજ તમામ મુમુક્ષુ ભાઈ-બહેનો, પરમ પૂજ્ય શ્રી બાપુજીની કુટીર તરફ જઈ લાઈનબદ્ધ ગોઠવાઈ ગયેલ. પ.પૂ.

શ્રી ભાઈશ્રી, ભાઈઓ-બહેનોની લાઈન વચ્ચેથી પસાર થઈ કલ્યાણહોલ તરફ પ્રસ્થાન કરી રહેલ હતા તે દશ્ય અનુપમ-અવર્ણનીય હતું. તમામ મુમુક્ષુગણનો આનંદ-ઉમંગકો-ઉત્સાહ અનેરો હતો. નતમસ્તકે સર્વેએ તેઓશ્રીનું અભિવાદન કરેલ - જય જયકાર બોલાવેલ તેમજ સૂત્રોચ્ચાર કરેલ. કલ્યાણહોલમાં પ.પૂ. શ્રી ભાઈશ્રીએ શાશ્વત સુખ પ્રાપ્ત કરવામાં ઉપયોગી થાય તેવા આશીર્વાચન ઉચ્ચારેલ. સવારે ૧૦ કલાકે પરમ પૂજ્ય શ્રી બાપુજીની કુટીરનું રિનોવેશન કાર્ય પૂર્ણ થયેલ હોઈ તેનું ઉદ્ઘાટન પ.પૂ. શ્રી ભાઈશ્રીના વરદ હસ્તે કરવામાં આવેલ. આ કાર્ય અંગે થયેલ તમામ ખર્ચ બ્ર.નિ. શ્રી લલિતાબહેન મહેતા પરિવાર દ્વારા આપવામાં આવેલ છે.

આ ગુરુપૂર્ણિમા મહોત્સવ નિમિત્તે અદ્વિતીય કહી શકાય એવું ‘શ્રી પાર્શ્વ પદ્માવતી મહાપૂજન’ નવા બંધાતા ‘રાજમંદિર’ હોલમાં સવારના ૮.૩૦થી ૨.૩૦ દરમ્યાન યોજવામાં આવેલ. આ મહાપૂજન આપણા જ મુમુક્ષુ શ્રી જીગર મેતલીયા દ્વારા ભણાવવામાં આવેલ, જે અનન્ય કહી શકાય, આશ્ચર્યજનક કહી શકાય. આ મહાપૂજનને કારણે ‘રાજમંદિર’ તેમજ સમગ્ર પરિસર પવિત્ર બની ગયેલ.

આ મહોત્સવ દરમ્યાન પ.પૂ. મુનિશ્રી ભાનુવિજયજી મ.સા. દ્વારા સમાધિમરણની પ્રાપ્તિમાં સહાયક ચાર પ્રવચનો કે જે રાજકોટ ખાતે ૧૯૯૭ના રથી ૬ એપ્રિલના આપવામાં આવેલ તેના સંકલનરૂપે તૈયાર થયેલ પુસ્તકનું વિમોચન પ.પૂ. શ્રી ભાઈશ્રીના વરદ હસ્તે કરવામાં આવેલ. આ પુસ્તકનું નામ ‘સમાધિમરણ’ છે, જે કુટુંબ દીઠ એકની પ્રભાવના કરવામાં આવેલ.

અમદાવાદથી પધારેલ અંધજન મંડળનાં હોપ

શુપનાં બહેનો દ્વારા રોજગારમાં ઉપયોગી એવાં સાધનોનું વિતરણ પ.પૂ. શ્રી ભાઈશ્રીના શુભ હસ્તે કરેલ. આ સાધનો દિવ્યાંગો માટે આશીર્વાદ સમાન કહી શકાય. સાયલાના આશીર્વાદ સેન્ટરની દિવ્યાંગ બહેનોએ સુંદર એવાં સમૂહ નૃત્યને રજૂ કરીને સૌના દિલ જીતી લીધાં હતાં.

મંગળવાર રાત્રે આશ્રમના મુમુક્ષુઓ દ્વારા સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ અન્નપૂર્ણા હોલના સ્ટેજ ઉપર રજૂ કરેલ જેમાં નાટક-નૃત્ય-સંગીત વગેરેએ આકર્ષણ ઉત્પન્ન કરેલ હતું. ખાસ કરીને ‘રજબ તુને ગજબ કિયો’ નાટ્યપ્રયોગ દ્વારા બધા મુગ્ધ બની ગયેલ. દાદુ દયાલ સંતનું પાત્ર શ્રી નયનભાઈ તેમજ રજબનું પાત્ર શ્રી મેહુલ દ્વારા ઉત્તમ રીતે પ્રસ્તુત કરવામાં આવેલ. ગુરુ શિષ્યના સંબંધને ઉજાગર કરતું નાટક પ્રેક્ષણીય બની ગયેલ.

આ ત્રિદિવસીય મહોત્સવનું આયોજન-સંચાલન બ્ર.નિ. શ્રી વિક્રમભાઈ દ્વારા થયેલ. ભક્તિનાં પદો શ્રી વિક્રમભાઈ, શ્રી મિનળબહેન, શ્રી કીર્તિભાઈ, શ્રી દુલારીબહેન, શ્રી હિરેનભાઈ, શ્રી યાસિકાબહેન વગેરેએ પ્રસ્તુત કરી સર્વનાં દિલ ડોલાવી દીધાં હતાં.

આ મહોત્સવમાં પ્રત્યક્ષ ઉપસ્થિત રહેવાની ઈચ્છા છતાં સંજોગોવશાત્ તેમ ન કરી શકનાર મુમુક્ષુભાઈ-બહેનો દ્વારા મોકલવામાં આવેલ ભાવસભર સંદેશાનું વાચન બ્ર.નિ. મિનળબહેને કરેલ તો બ્ર.નિ. શ્રી વિક્રમભાઈએ આશ્રમમાં દાનનો પ્રવાહ વહેવડાવનાર મુમુક્ષુ ભાઈ-બહેનોની યાદી જાહેર કરેલ. મહોત્સવ દરમ્યાન સંઘપૂજન-પ્રભાવના પણ સારા પ્રમાણમાં થયેલ.

મુંબઈમાં બ્રહ્મનિષ્ઠ મિનળબેનનો

લેડીઝ સ્વાધ્યાય

બ્રહ્મનિષ્ઠ મિનળબેને તા. ૨૩-૦૭-૨૦૧૬ના રોજ પૂ. ગુરુમાના, પ.પૂ. બાપુજી સાથેના પત્ર - વ્યવહારમાંથી પત્રાંક ૧૨મો લીધેલ હતો. તેની વિશેષ સમજણ આપતાં કહ્યું કે, અસ્થિર મનને ચિત્ત કહેવાય છે. એ અસ્થિરને સ્થિર મન કરી, એકાગ્ર કરી, સુરતા સાધી અને વિચારોનો હલ્લો થાય તે વખતે ઉપયોગને ચેતનના ગુણલક્ષણોમાં રોકવા પ્રયત્ન કરવો. તેને ફરી ફરી વિચારી ધ્યાન વખતે વિચારો સામે તેને મૂકવા જેથી બહિર્વૃત્તિને બદલે અંતર્વૃત્તિ રહેશે. વૈરાગ્ય, ઉપશમ સાથે સુવિચારણા ચાલવી જોઈએ. જો કદાગ્રહ, ખોટી પકડ, કુળધર્મનો આગ્રહ, માન-કામનાની અપેક્ષા, અમધ્યસ્થપણું, મારો મત તે જ સાચો, આવું કાંઈ પણ હોય તો બોધ મળવા છતાં તે હૃદયગત થતો નથી. ભરેલા ગ્લાસમાં કોઈ અમૃત આપે તો તે ઢોળાઈ જવાનું છે. ધર્મ એટલે સ્વયંની નિકટ જવું. આવું બધું યોગાનુયોગ કોઈ જ વેળા મહત્ પુણ્યે સાંપડે છે.



બ્રહ્મનિષ્ઠ મિનળબેને તા. ૨૮-૦૮-૨૦૧૬ના રોજ પત્રાંક ૧૩ને સમજાવતાં પૂ. ગુરુમાએ એમને પૂ.બાપુજીએ પુરુષાર્થ માટે દર્શાવેલ પત્રો સમજી, વાંચન કરી, વિચારી, નિદિધ્યાસન કરી અને ધ્યાનમાં વિચારો સામે મૂકવાનો પ્રયત્ન કરેલ. જેથી આત્માની અંદર પરિણમન થાય અને એમાં જ સમાઈ જવાય. બાહ્ય પદાર્થની તુચ્છતાનો અનુભવ થશે તો અંતર્મુખતાનો અનુભવ થશે. અંતર્મુખ ઉપયોગ કર્મને મૂકાવવાનો ઉપાય છે. અંતર્વૃત્તિથી સર્વ દુઃખનો ક્ષય

થાય. સત્પુરુષ પ્રત્યે અહોભાવ જાગે તો અંતર્વૃત્તિ સહેલાઈથી થાય. મહત્ પુણ્યના યોગથી વિશુદ્ધ મતિથી, તીવ્ર વૈરાગ્યથી અને સત્પુરુષના સમાગમથી ઉપયોગ અંતર્મુખ થાય છે. ચારમાંથી બે તો પ્રાપ્ત થયા એટલે અર્ધી વાટે તો આવી ગયા. આપણી પાસે પુષ્ટ અવલંબન છે. દેવો પણ આ માનવભવ અને આ સાધના ઝંખે છે. આ બધું પાર કરીને આપણે આવ્યા છીએ. સુધારસ, સત્સમાગમ, સદ્વિચાર, સદ્શાસ્ત્રો, વૈરાગ્ય આ બધાં અંતર્વૃત્તિનાં નિમિત્તો છે. જેમાં સ્થિર થવાથી ધારાવાહી થાય.

અમદાવાદમાં બ્રહ્મનિષ્ઠ લલિતાબેનનો

લેડીઝ સ્વાધ્યાય

પ્રતિકૂળતામાં અનુકૂળતાનાં દર્શન :

તા. ૨૭-૦૭-૨૦૧૬ના રોજ સ્વાધ્યાયમાં જણાવ્યું કે,

કોઈ પ્રતિકૂળ બને જ્યારે જ્યારે,

મારે વિચારી લેવાનું ત્યારે ત્યારે...

પંચમકાળે આવું બધું બનવાનું બનવાનું...

કોઈ પ્રતિકૂળ બને જ્યારે જ્યારે. ૧

મારાં કર્મ ઉદયમાં આવે,

ક્યાંથી કોઈ અનુકૂળ થાયે,

મારી ભૂલોની સજા હું ભોગવું.

કોઈ પ્રતિકૂળ બને જ્યારે જ્યારે. ૨

નથી કોઈનો દોષ જરાયે,

આવો કરતાં વિચાર તૂટે કરમ અપાર,

ત્યારે મન સમાધિ ભાવે ઢળવાનું.

કોઈ પ્રતિકૂળ બને જ્યારે જ્યારે. ૩

જ્યારે સદ્ગુરુનો યોગ મળે ત્યારે સાધકની દૃષ્ટિ બદલાઈ જાય છે. જેમ જેમ તત્ત્વદૃષ્ટિ થતી જાય તેમ તેમ રાગ-દ્વેષ-કષાયો-વિષયો પાતળા પડે છે અને કર્મોની નિર્જરા થાય છે. જાણનાર ઉપર જ લક્ષ રહેવું તે તત્ત્વદૃષ્ટિ છે. અજ્ઞાનીની દૃષ્ટિ નિમિત્ત આધીન છે. તે દૃષ્ટિ છૂટશે ત્યારે જ તત્ત્વદૃષ્ટિ થશે. શરીરમાં ગમે તેવા તાપ પડે, વિપત્તિના વાદળ વરસે, ગમે તેવા કર્મોના ઉદયો ઝિંકાતા રહે, તેનો સ્વીકાર કરવો, નહીં કે પ્રતિકાર. દરેક વખતે પ્રતિકૂળતામાં અનુકૂળતાનાં દર્શન કરવાં. ૫૦૦ શિષ્યો ઘાણીમાં પિલાય છે ત્યારે તેઓ એમ વિચારે છે કે અમારા કર્મો પિલાઈ રહ્યાં છે. અનાદિથી જીવ અનુકૂળતાની જ વ્યવસ્થા કરી રહ્યો છે. પ્રતિકૂળતાના પરિષદમાં વિજેતા બનવાથી સાધકનો આત્મા સિદ્ધદશાને પામે છે.

દૃઢ સંકલ્પ - સિદ્ધિનું સોપાન :

બ્રહ્મનિષ્ઠ લલિતાબેન તા. ૧૧-૦૮-૨૦૧૬ના રોજ સ્વાધ્યાયમાં જણાવ્યું કે આ સંસારમાં પુણ્યથી મળેલા સુખમાં મદમાતો થઈ, મારું જીવતર સફળ થયું એમ જીવ માને છે. એમ માનીને તેમાં રાચી માચી તે ભોગવે છે. પરંતુ આ સુખના ગર્ભમાં મૂળમાં તો દુઃખ જ છે. હે જીવ ! આ વાતને તું કેમ વિસરી જાય છે. આ તો સ્વપ્નાનું સુખ છે. જેમ નાહર નામનું કૂર પ્રાણી બકરીને તરાપ મારી મોતને ઘાટ ઉતારે છે તેમ તારું માનેલું સુખ અને તેનાં સાધનો અહીં જ પડ્યાં રહેશે અને યમદૂત આવીને અચાનક મોતના મોંમાં ધકેલી દેશે. તને પરમાત્મા પ્રાપ્ત કરવાનો અવસર પ્રાપ્ત થયો છે. તો જાગૃત થા. દૃઢ સંકલ્પ એ જ સિદ્ધિનું પાવર હાઉસ છે. જેમ હારિલ પક્ષીના હલન-ચલનથી ડાળી નમી પડતાં ઊંધા મસ્તકે લટકી

પડેલું પક્ષી એમ માને છે કે ડાળીએ મને પકડ્યું છે. તેથી ચીસાચીસ કરે છે. પણ ડાળીને પોતે છોડે તો છૂટું જ છે. તેમ હે મનુષ્ય આ સંસારી સુખ આભાસી અને અસ્થાયી સુખ છે, તેમ સમજીને છોડી દે તો તું મુક્ત છો.

મમત્વની માયાજાળ :

બ્રહ્મનિષ્ઠ લલિતાબેને તા. ૦૫-૦૮-૨૦૧૬ના રોજ સ્વાધ્યાયમાં જણાવ્યું કે શરીરમાં કાંટો કે કાચ પ્રવેશ કરે છે ત્યારે જ્યાં સુધી તેને કાઢીએ નહીં ત્યાં સુધી દુઃખ આપી આપી બેચેન બનાવે છે. તેવી રીતે અનાદિના અજ્ઞાનને લીધે મિથ્યાત્વનો કાંટો દુઃખ આપે છે. તે કાઢ્યે જ છૂટકો છે. અનંત શક્તિનો ધણી છતાં રાંકની જેમ અવ્યાબાધ સુખવાળો છતાં દુઃખી થઈ ભટકે છે. આત્મા દિશામૂઢ થયો છે. તેમાંથી છૂટ્યાનો એક જ ઉપાય છે કે પરવસ્તુ પરનું મમત્વ છોડી દેવું. પુદ્ગલની ચિંતા છોડી જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રને ગ્રહણ કરવાં. આ બધા વટેમાર્ગુ તુલ્ય છે. તો તેની સાથે તું કેમ મમત્વ કરે છે. જે સુખ પાછળ દુઃખ હોય તે સાચું સુખ નથી. તું વારંવાર નરક તિર્યંચ ગતિમાં અનંત દુઃખને પામ્યો હે ચેતન ! તું આ બધાં દુઃખોને વિસરી ગયો છે. મૂર્છિત થઈ શા માટે મોહ કરે છે ? હવે તો આ આત્માને કર્મોની જંજીરમાંથી છોડાવ.

પરથી બસ,
સ્વમાં વસ,
આટલું બસ.

બ્રહ્મનિષ્ઠ વિનુભાઈ શાહના નવા ઘરે ઉવસગ્ગહરં પાર્શ્વનાથ ભગવાનની પ્રતિષ્ઠા

તા. ૨૭-૦૮-૨૦૧૬

પ.પૂ. ભાઈશ્રીની નિશ્રામાં અત્યાર સુધી જિન ભગવાનોની અનેક પ્રતિષ્ઠાવિધિમાં જોડાવાનો લાભ મળ્યો હશે, પણ બ્રહ્મનિષ્ઠ વિનુભાઈ અને બ્રહ્મનિષ્ઠ મિનળબેનના નવા ઘરે થયેલ ઉવસગ્ગહરં પાર્શ્વનાથ ભગવાનની પ્રતિષ્ઠા અનેક અપેક્ષાએ અજોડ હતી. ભગવાનને પૂજનારા અને પ્રતિષ્ઠિત કરનારા અનેક જીવો જોવા મળે છે. પણ આ તો ભગવાનના સત્ય સ્વરૂપને શ્વાસે શ્વાસે જાગૃતિપૂર્વક સ્મરણ કરનાર અને અંતર્મુખતા કેળવીને આધ્યાત્મિક દિવ્યતાના શિખરે પહોંચેલાં બ્રહ્મનિષ્ઠ મિનળબેન અને બ્રહ્મનિષ્ઠ વિનુભાઈના ઘરે જિનબિંબ પ્રતિષ્ઠાનો મહોત્સવ હતો. આત્માના અંદરના અગાધ આનંદમાંથી ઊભરી આવતું સૌમ્ય સ્મિત બ્રહ્મનિષ્ઠ મિનળબેનના મુખ પર સહજ રીતે વર્તાઈ રહ્યું હતું.

નવા ઘરની દરેક વસ્તુઓને સુશોભિત કરતો ‘સફેદ’ રંગ જાણે તેઓની દિવ્યતા અને સાત્ત્વિકતામાં સૂર પુરાવતો હતો. ઘરની અંદરથી દેખાઈ રહેલો શાંત, વિશાળ સાગરનો નજારો તેઓના શાંતિમય, વિશાળ આધ્યાત્મિક અસ્તિત્વનો ખ્યાલ આપી રહ્યો હતો. કુટુંબની સાથે સાથે મુમુક્ષુઓનાં મુખ પર પણ અનેરો ઉત્સાહ અને આનંદ દેખાઈ રહ્યો હતો.

સફેદ સંગેમરમરનું મંદિર બહારના સૂર્યપ્રકાશમાં અદ્ભુત ઝળકી રહ્યું હતું. મંદિરની રચના, શિલ્પકામ અને કારીગરી ખૂબ જ સુંદર છે.

પ્રતિષ્ઠાની શરૂઆત બ્રહ્મનિષ્ઠ વિક્રમભાઈના સ્વરચિત પદ ‘યહ મંદિર તેરા હરતાં અંધિયારા’ થી

થઈ. બ્રહ્મનિષ્ઠ મિનળબેન અને આધ્યાત્મિક રૂપાબેને ‘સાંવરા મેરા સાંવરા’ પદ ગાઈ પ.પૂ. ભાઈશ્રીનું સ્વાગત કર્યું. પ.પૂ. ભાઈશ્રીએ દેવચંદ્રજી મહારાજ રચિત ચોથા તીર્થંકર અભિનંદન સ્વામીના પદનો અત્યંત સરળ ભાષામાં વિશેષાર્થ સમજાવ્યો. પ્રાથમિક દશાનો સાધક કે જેને ભગવાનમાં શ્રદ્ધા છે, પણ સાથે સંસારની મોહમાયા પ્રત્યેનું પણ આકર્ષણ રહેલું છે, તે સત્દેવ, સત્ગુરુ અને સત્ધર્મ પ્રત્યેની શ્રદ્ધા અને ભક્તિથી બાહ્યવૃત્તિઓને અંતર્મુખ કરી સાચા આનંદની કઈ રીતે પ્રાપ્તિ કરે છે તેનું અદ્ભુત વર્ણન આ પદમાં છે. સાધક જ્યારે અંતરમાં ડોકિયું કરે છે ત્યારે ખ્યાલ આવે છે કે જે વસ્તુઓને મારી માની છે તે બધાંથી પ્રભુ વિરાગી બન્યા છે, તો તેમના અને મારા વચ્ચેનું અંતર કેમ ભેદી શકાશે ? સાધનામાં આગળ વધતાં દ્રષ્ટાભાવની પ્રતીતિ થાય છે અને સમજાય છે કે આ ક્ષણે ક્ષણે ચલિત થઈ રહેલા સંસારમાં મારું સાચું સ્વરૂપ જ અચલ દ્રષ્ટાસ્વરૂપ છે. અચળ સમભાવમાં બિરાજેલા પ્રભુના સાચા સ્વરૂપને ઓળખતાં તેઓના પ્રત્યેનો અહોભાવ દિન-પ્રતિદિન વધતો જાય છે. સદ્ગુરુએ આપેલી આજ્ઞા, નિત્યક્રમ અને માર્ગ પ્રત્યેનું શ્રદ્ધાન્વ વધતાં સાંસારિક વિષયોમાંથી સુખબુદ્ધિ છૂટવા માંડે છે અને પોતાના સાચા અસ્તિત્વ સાથે એકાકાર થવા ભગવાનના અદ્ભુત ગુણો પ્રત્યેની દૃષ્ટિ ખીલતી જાય છે. અંતર્જાગૃતિપૂર્વક ભગવાનની ભક્તિ કરતાં કરતાં પોતાના દોષો છૂટતા જાય છે અને છેલ્લે પોતાનું સમગ્ર અસ્તિત્વ ભગવાનમાં ઓગળી જતાં સાધક પોતાના સાચા સામ્રાજ્યને પામતાં બોલી ઊઠે છે, ‘હે અભિનંદન સ્વામી ! આપ મારા છો અને હું સદાને માટે આપનો છું.’ આખો સ્વાધ્યાય સાધકો માટે જાણે કે સાધનાની પ્રાથમિક અવસ્થાથી ભગવાનના પ્રશમરસનિમગ્નપૂર્ણ - સ્વરૂપ સુધી પહોંચવા માટેની

‘ભાવયાત્રા’ જેવો હતો. આવા અસરકારક સ્વાધ્યાય બાદ પ્રતિષ્ઠાનો ઉત્સાહ અને ઉલ્લાસ ઓર વધી ગયાં.

બ્રહ્મનિષ્ઠ વિક્રમભાઈનાં સ્વરચિત પદો તેમજ અન્ય ધૂનો અને ભજનો સાથે પ્રતિષ્ઠાવિધિની શરૂઆત થઈ. સૌ આનંદ અને ઉત્સાહ સાથે ભક્તિગીતોમાં જોડાઈ ગરબા લઈ રહ્યાં હતાં. પ્રતિષ્ઠાવિધિનો લાભ સૌ મુમુક્ષુઓને મળે એ માટેની ઉત્તમ વ્યવસ્થા બ્રહ્મનિષ્ઠ મિનળબેને કરી હતી. ‘પાર્શ્વપ્રભુ આવ્યા દ્વારે લઈએ હિલોળા’ જેવા પદો અને ધૂનો સાથે પ.પૂ. ભાઈશ્રીની દિવ્ય ઉપસ્થિતિમાં ઉવસગ્ગહરં પાર્શ્વનાથ ભગવાનની ભવ્ય શ્યામવર્ણી પ્રતિમાજીની સ્થાપના કરવામાં આવી. પવિત્ર આધ્યાત્મિક વાતાવરણમાં આનંદની લહેરીઓ છલકાઈ રહી હતી. સ્થાપના બાદ મંદિરની પવિત્રતા અને નિર્મળતા વધારતા અમુક મંત્રોનું ભાવનાત્મક ઉચ્ચારણ જીગરે કર્યું. ત્યાર બાદ પ.પૂ. ભાઈશ્રી, બ્રહ્મનિષ્ઠ વિનુભાઈ અને જીગરભાઈએ મળીને કુલ ૮ વખત ‘ઉવસગ્ગહરં’ મંત્રનું પઠન કર્યું. સમગ્ર વાતાવરણમાં આધ્યાત્મિક શાંતિ વેદાઈ રહી હતી. ત્યાર બાદ એક જ મોટું ચિત્રપટ - જેમાં પરમ કૃપાળુ દેવ, પ.પૂ. સોભાગભાઈ, પ.પૂ. બાપુજી, પ.પૂ. ગુરુમા અને પ.પૂ. ભાઈશ્રીના ફોટો હતા, તેની સ્થાપના થઈ. એક જ ચિત્રપટમાં બધાં સંતોના ફોટો ખૂબ જ પ્રભાવશાળી લાગી રહ્યા હતા. સ્થાપનાવિધિના ભક્તિમય રસમાં ભીંજાયા બાદ બ્ર. મિનળબેને નવું ઘર અને મંદિર બનાવવામાં જેનો સાથ અને સહકાર મળ્યો એ બધાં જ કુટુંબીજનો અને મુમુક્ષુઓનો આભાર વ્યક્ત કર્યો. અત્યંત પ્રેમ અને વાત્સલ્ય સાથે તેઓએ એમ પણ કહ્યું કે આ ઘર મુમુક્ષુઓનું જ છે અને મંદિરમાં પ્રતિષ્ઠિત પાર્શ્વનાથ ભગવાનના દર્શનનો લાભ અવારનવાર લેવા

ભલામણ કરી. તેમની મધુર વાણીમાં આનંદ અને સંતોષ વ્યક્ત થઈ રહ્યાં હતાં. ભક્તિ, સ્વાધ્યાય અને પ્રતિષ્ઠાના ત્રિવેણી સંગમને માણ્યા બાદ સૌ ભોજન લઈ છૂટાં પડ્યાં હતાં.

Shrimad Rajchandra 150th Birth Anniversary Year Celebrations : Invitation to share Ideas

Over 150 years ago in Bhagwan Mahavir's shashan was born an enlightened soul, Shrimad Rajchandra. Along with his remarkable spiritual progress, he rekindled a spiritual revolution by unearthing the essence of Jainism.

Next year marks Param Krupalu Dev's 150th Birth Anniversary Year.

Commemorating the 150th birth anniversary of our supreme benefactor Shrimad Rajchandra, Shree Raj Saubhag Ashram will be hosting extensive celebrations in Sayla, India and overseas as a humble way to express gratitude to our saviour.

For this, we need ideas as to how can we celebrate this Birth Anniversary Year (which starts from 14th Nov 2016 and extends upto Kartiki Poonam, Nov 2017). It can be any idea like video, play, song, movie, dance, drawings, writing articles on Shrimad, storytelling (to adults / children / individuals not aware about Shrimad), puppet show, displays, posters, tops, book, DVD, decorations, get together, camps, event to raise awareness and much more.

It can be done in Sayla or in your own vicinity/city/state/country, whatever is suitable.

We welcome all small-big-grand ideas. Think about it and share your ideas with Bhavika. We will go through all the ideas and get back to you. If you have any contacts of professionals or mumuxus who have expertise in these types of celebrations, do refer them to us.

Kindly reach out to Bhavika by 10th November
Contact details : bhavikabbg@gmail.com
+91 9819714369 (watsapp/SMS/Call)

મુંબઈમાં યોજાયેલ ૨-દિવસીય

એકાંત મૌન આરાધના શિબિર

સાહેબ કો સંભારુંગા, તજુંગા મોહ નિદ્રા;
હે જી ધણી !

તુજ કો ધ્યાઉંગા, ઔર મારુંગા ઘેલી મમતા.

બ્રહ્મનિષ મિનળબેનની વિનંતીને સ્વીકારીને પ.પૂ. ભાઈશ્રીએ ૨-દિવસીય એકાંત મૌન આરાધના શિબિરનું આયોજન બ્રહ્મનિષ વિનુભાઈના ઘરે શાંતિનિકેતન, મુંબઈમાં કર્યું હતું. તા. ૮-૯ ઓક્ટોબર, ૨૦૧૬ના દિવસોમાં આયોજિત આ શિબિરમાં ૭૬ મુમુક્ષુઓએ લાભ લીધો હતો.

આ શિબિરમાં પ.પૂ. ભાઈશ્રીએ મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ રચિત 'સમતાશતક' પર વિવેચન કર્યું હતું. આ શતકમાં ૧૦૫ શ્લોકો છે. બે દિવસના ગાળામાં થયેલ ચાર પ્રશિક્ષણોમાં ખૂબ લયબદ્ધ અને સંક્ષિપ્ત છતાં સચોટ એવું આ વિવેચન હતું. શતકની ૧૦૫ ગાથાઓને બ્રહ્મનિષ વિક્રમભાઈએ પોતાના સુમધુર કંઠે પ્રકાશી અને પ્રત્યેક ગાથાનાં ગૂઢ રહસ્યોને પ.પૂ. ભાઈશ્રીએ પોતાની અનુભવગર્ભિત, સરળ ભાષામાં મુમુક્ષુઓની સમક્ષ ખુલ્લાં કર્યાં.

શિબિરનો દિનક્રમ આ મુજબ હતો :

સવારે ૮.૩૦થી ૧૦.૩૦	ધ્યાન-૧
સવારે ૧૦.૪૫થી ૧૨.૧૫	પ્રશિક્ષણ-૧
બપોરે ૧૨.૧૫થી ૦૧.૪૫	ભોજન તથા વિરામ
બપોરે ૦૧.૫૦થી ૦૨.૫૦	ધ્યાન-૨
બપોરે ૦૩.૦૦થી ૦૪.૩૦	પ્રશિક્ષણ-૨
બપોરે ૦૪.૩૦થી ૦૫.૦૦	ચા-નાસ્તો
સાંજે ૦૫.૦૦	પૂર્ણાહુતિ

ઉપર ટાંકેલ બે પંક્તિઓ આ પુસ્તકના સારરૂપ છે. આ પુસ્તકમાં યશોવિજયજી મહારાજે લખેલ દરેક ગાથા પુસ્તકના વિષય ‘સમતા’ ઉપર પ્રકાશ પાડે છે. સમતારૂપી ગુણને કેવી રીતે ખીલવવો, તેની મહત્તા, તેની પ્રાપ્તિથી આધ્યાત્મિક સાધના પર થતી અસર, એને પ્રાપ્ત કરવાનો રાજમાર્ગ, એ રાજમાર્ગમાં આવતા વળાંકો અને ખાડા-ટેકરાઓ અને છેવટે એ રાજમાર્ગ પર ચાલીને સર્વ અવરોધોને સફળતાપૂર્વક જીત્યા પછી પ્રાપ્ત કરવામાં આવેલ સમતા ગુણનું પરિણમન, આ સઘળા મુદ્દાઓ ઉપર પ.પૂ. ભાઈશ્રીએ સરળ, સુગમ અને સચોટ ભાષામાં પ્રકાશ પાડ્યો.

પ્રશિક્ષણની શરૂઆતમાં પ.પૂ. ભાઈશ્રીએ કહ્યું કે જે સાધકને આધ્યાત્મિક માર્ગમાં ઝડપથી પ્રગતિ કરવી હોય તેના માટે સમતાનો ગુણ સૌ પ્રથમ ખીલવવો અત્યંત જરૂરી છે કારણ કે આત્મલક્ષ્યને પ્રાપ્ત કરવાનો તે રાજમાર્ગ છે. સાધકનું પરમ કર્તવ્ય છે કે તે પોતાના મનની સ્થિરતાના પુરુષાર્થને અમનસ્કતા સુધી લઈ જાય, ઉદાસીન (સમતા) ભાવમાં આત્મપરિણતી થાય અને મનની સ્થિરતાથી જ્ઞાન-ધ્યાનનું ઐક્ય સધાય. આ સઘળું કરવા માટે સાધકે પ્રથમ પોતાના આસ્રવનાં ખુલ્લાં દ્વારો, જેમાંથી કર્મો સતત પ્રવેશ કર્યા કરે છે એ બંધ કરવાનાં છે. કર્મોના પ્રવેશનું કારણ રાગ-દ્વેષ છે. આ રાગ-દ્વેષનું મારણ તે સમતા નામનો આત્માનો પાયાનો ગુણ છે. સાધકનો સાધનાપથ આમ હોવો જોઈએ :

- વિષયોમાં અનાસક્ત બુદ્ધિ
- રાગ-દ્વેષનો છેદ કરવાનો પુરુષાર્થ
- સહજ સ્વભાવમાં લીનપણું

ઉપરનું સઘળું હસ્તગત થવા માટે સમતા નામના બ્રહ્માસત્રની જરૂર પડે છે, કારણ મમતા આત્મસુખની પ્રાપ્તિ થવા નથી દેતી. રાગ-દ્વેષ, વિષય-કષાયો અને ઈન્દ્રિયાસક્તપણામાં પરિણમે છે. આ બંનેનું મારણ એવો વૈરાગ્ય, જે આધ્યાત્મિક સ્ટ્રક્ચરનો પાયાનો ગુણ છે, જેના આવ્યેથી આત્માનો મહેલ કદી પડતો નથી, એ સમતાભાવને સાધ્ય કર્યેથી જ આવે છે. જો સમતાભાવ ન આવે તો સાધક મોહ અને આસક્તિના ખાડામાં પડે છે, જે મુખ્યત્વે અહંકાર અને સ્વચ્છંદને જન્મ આપે છે. આ સમયે એક જ ઉપાય કામ આવે છે, જે છે વૈરાગ્ય.

વૈરાગ્યની પાછળ સાધકમાં વિવેક આવે છે જે રાગનો નાશ કરવા સમર્થ છે. દ્વેષને જીતવા માટે સાધકે ઉપશમ અને સમતાનો સતત પ્રહાર કરવાનો છે. આ લડાઈ સાધકને ઈન્દ્રિયવિષયો અને કષાયો પર વિજય અપાવે છે, જે અનુક્રમે નિર્મમતા આપે છે. તે સાધવાથી મનની વિશ્રાંતિ થાય છે અને આત્મીયતાની સ્થાપના થાય છે. એક વાર આત્મીયતા સ્થાપાઈ કે પછી સાધકની ઉત્તરોત્તર પ્રગતિ જ થાય છે એમાં શંકા નથી. આ આત્મસાધનાનું ટૂંકમાં રહસ્ય પ.પૂ. ભાઈશ્રીએ ખૂબ સારી રીતે એમની આગવી શૈલીમાં, કથાઓનો સહારો લઈને સમજાવ્યું.

કષાયોને કઈ રીતે ઓળખવા, તેમને કઈ રીતે તોડવા અને વિષયસુખથી કેવી રીતે વિરક્ત થવું, એના શોર્ટ-કટ એમણે કૃપા કરીને દર્શાવ્યા. જે સાધક આ પથ પર ચાલશે, તે અવશ્ય તેના લક્ષ્યને જોતાવેંતમાં પ્રાપ્ત કરશે.



Pujya Bhaishree : Dharmayatra

USA and Canada

Mumbai, 24th July :

As Param Pujya Bhaishree departs from Mumbai on his Dharmayatra to USA and Canada, devoted disciples see him off at the airport.

Param Pujya Bhaishree is accompanied by Br. Minalben, Br. Vikrambhai, Br. Lalitaben and Atmarthi Rohitbhai on his journey. Br. Rasikbhai will be joining them directly in Wichita, USA. Seekers in North America await to hear his wisdom. The rising anticipation heightens the devotion, quietens any distraction and opens up the heart to receive the divine connection.

Wichita, 25th July :

As mumukshus gather from far and wide to welcome Param Pujya Bhaishree, feelings of elation, excitement and spiritual rigor fill our hearts with eagerness for the weeks ahead.

Finally the wait is over as Bhaishree and Co. arrive at Wichita airport! Despite an arduous journey spanning almost 24 hours, there is not a trace of weariness in his eyes - just the same patient, calm, loving radiance towards one and all.

We head to Mumukshu Paarul and Raju Ghelani's where Bhaishree will be staying over the next few days. They extended a heartfelt, devotional welcome to all the guests from India.

Wichita, 26th July :

Morning Swadhyay: Well begun is half done.

In very first Swadhyay Bhaishree with all His compassion and love said, "Oh beloved soul seekers do not forget that each one of you is a Yogi."

We may not have renounced the world, we may not be doing penance, we may not be wearing the attire of a yogi, yet we all are yogis.

Time and again keep reminding yourself that you are a yogi. Though you may be living between

many relationships but still, fundamentally you are born to live a divine spiritual life.

Expounding on many definitions of who a true yogi is, alert Bhaishree said.

1) A yogi is one whose mind is serene and most of the time it remains calm and quiet.

2) A Yogi is one who is in complete control of himself. Righteous conduct is fruit of his inner awareness.

3) A yogi is one who lives in present.

4) His awareness continuously keeps on scanning his thoughts and will perfectly analyse and discriminate between bad good and divine thoughts. Shedding away the bad ones he shall ever remain sublime.

5) Yogi is one who follows 8 limbs of yog.

6) Food, Sleep, Fear and Various Desires including sensual ones are present in all human beings as well as animals and birds. A yogi too has all of them, but with divine intellect, pure mind and compassionate heart he deals with all of them in a proper manner. A pure mind and divine intellect is empowered to perceive, differentiate and make him righteous in whatever he does.

Nature Trail

Walking on a Nature Trail this afternoon, Param Pujya Bhaishree sat under a tree and observed:

"When we are surrounded by the beauty of nature we feel the difference compared to urban living. We resonate and connect with nature, we feel its naturalness, its energy. Nature's strength evokes positivity and happiness.

When surrounded by urban living we often feel safe, secure and happy in its comforts. However this is illusionary and temporary. Observing the lifeforms that live in nature they live free, unrestricted and in harmony with their natural habitat. True inner happiness is found residing in the midst

of nature. Those who live in the heart of nature continuously enjoy its beauty and cannot live elsewhere as it has no comparison. They live where they are meant to be, in their rightful existence.

Our soul is imprisoned in this body through its delusional identification with it. It cannot obtain and enjoy the bliss of its own true nature. If the soul truly experienced its own nature, its own strength, its own beauty, if the soul came to permanently reside in its own natural state it would experience the permanent bliss of its own existence. This is what we need to achieve."

Evening Swadhyay: Bhagwan Ajitnath's stavan by Shree Mohanvijayji Maharaj Saheb

This evening Bhaishree addressed a gathering of seekers at the Hindu temple of greater Wichita.

He explained the beautiful poem composed by Mohanvijayji Maharaj Saheb dedicated to the Second Tirthankar Shree Ajitnath Bhagwan.

*O Ajit Jin, you are indeed the knower of my mind,
Bowling my head down, I wish to make a request sincere;
Thou art the Lord, my beloved,
And so I present to you my heartfelt desire. 1
Eons ago, in our state of ignorance, we were both the same;
Now why have you become so distant from me ?
Due to the accumulation of merit you have become a Lord Jineshwar,
Alas I have remained the destitute seeker since time immemorial. 2
What can be denied to you O Lord ?
You are the master of this play, you are enlightened;
We seek none other than you,
You who are worshiped by one & all. You make one seeker into another you,*

And another seeker remains as he was, how is that fair compassionate one ?

Just as everyone treats their right & left eyes equally,

Why do you not do the same 4

Who do you keep a distance from me O Master,

Do you see any shortcomings in this humble servant ?

The one cannot attain the respect of his Lord,

Shall only be ridiculed by all. 5

If you leave us behind and head to the formless abode,

We shall still worship your form O Lord;

Even matter is considered to be formless,

But does it not attain a form when atoms combine ? 6

Even when the pauper sincerely worships the Gods of wealth,

He is blessed with gold & jewels;

So also I worship you with the aim of attaining myself,

It is now in your hands to bless me. 7

My mind has turned towards thy lotus-feet,

Now how could it ever leave you and go elsewhere ?

Just as a honey bee sits on a flower,

And revels in the ambrosial nectar. 8

O Lord, you are the bearer of a lofty title - 'the deliverer or all',

How then could you turn me away ?

Says Mohanvijay, the disciple of Rupvijayji Maharaj Saheb,

Someday, I shall attain the bliss of self-realisation. 9

- Mohanvijayji Maharaj Saheb

Wichita: 27th July

This morning Bhaishree consecrated the idol of Tirthankar Bhagwan amidst a joyous 'pratistha' ceremony at the residence of Mumukshus Parul & Raju Ghelani in Wichita.

Post the ceremony, P.P.Bhaishree proclaimed that “the crystal of this pratimaji was purified with a special process. Today after establishing it in this beautiful wooden temple it has become even more divine. The pious aura, the divine spell of this idol is so so great that not only Rajubhai’s home but all of Wichita village shall benefit. Lord Mahavir’s consecration in this home will tremendously help in progress of the whole town. He congratulated Rajubhai Parulben and his family and wished that they would work harder for their spiritual progress.

Wichita: 28th July

Over 2600 years have passed since Bhagwan Mahavir walked this earth. Over time true spirituality began to fade.

However just 400 years ago, enlightened saints who depicted and preached the philosophy as professed Mahavir, revived the path of truth.

Just 150 years ago Shrimad Rajchandraji was born. He became a guiding pole star in the eternal skies of spirituality.

On the devout occasion of establishing Lord Mahavir at the home of Jasmina and Ernie, Param Pujya Bhaishree took the first verse of Shree Devchandraj Maharaj’s stavan on Shree Mahavir Swami:

“Oh! Lord Tirthankar Mahavir, I plead and request you to hear the cry of my soul, I have been imprisoned for time too long. Oh Mahavir Bhagwan help me, relieve me from these shackles of delusion. If I gain freedom then the world shall sing your praises. You are my master and I am your lowly humble servant.

Oh compassionate one, I seek your divine love. I am aware of how terrible, how filthy my soul is, but I am assured of piety under your reverent shelter”

Bhaishree’s serenity had a magical influence on all who were present.

Swadhyay: Letter 200

At the Satsang this evening, Bhaishree explained letter 200 from the Vachanamrut - a letter that entails the entire path to liberation.

Aphorisms for reflection

1. The self has forgotten its true nature, and is therefore devoid of eternal bliss, all religions are in agreement with this.

2. The ignorance of having forgotten oneself, shall vanish upon the attainment of enlightenment, know this without any doubt.

3. Only from an enlightened soul can such enlightenment be obtained. This is naturally understood by all, yet the soul does not let go of the company of the ignorant, largely due to social pressure, and this is the root cause of intense bondage-causing passions (anantanubandhi kashay).

4. Those who yearn for the attainment of enlightenment, should conduct themselves in accordance with the will of the enlightened masters, thus preach all the Jain canons and other scriptures.

5. Conducting oneself as per one’s own self-righteous will has led to infinite transmigration.

6. Until and unless one has not adopted the will, that is to say the commandments of the enlightened master, it is impossible to get rid of ignorance.

7. Only that seeker shall be able to diligently adopt the word of the enlightened master, who shall surrender all attachment to body, mind and wealth and be filled with loving devotion to the master.

8. The enlightened master certainly doesn’t wish for the seekers’ devotion, but well aware of the fact that without such devotion the seeker of liberation shall never be able to manifest within himself the precepts of the master, and shall never be

able to truly imbibe and deeply reflect upon these precepts - they advocate such devotion as a must for all seekers.

9. All the scriptures concur with what I have written above.

Rushabhdev had preached exactly this to his ninety-eight sons as the direct path to liberation.

10. This is precisely what Shukdevji had preached unto King Parikshit.

11. Even if the soul were to engage in intense practice by its own will for all of eternity it shall never attain enlightenment by itself, yet the humble adherent of the enlightened master's commandments may even attain omniscience within the hour.

12. The commandments contained in the scriptures are indeed indirect, and are only meant to cultivate worthiness within the soul, for liberation one has to follow the direct commandments of the enlightened master.

13. Thus I have elucidated hereby the sequential path to enlightenment, without attaining it there shall be no liberation by any other path.

14. The one who shall worship this esoteric truth, shall attain the ambrosial nectar of immortality and shall eventually become perfectly fearless. Thus attain the absolute.

Dallas: 29th July

This morning Bhaishree consecrated the idol of Tirthankar Bhagwan at the new residence of Mumukshus Neelam & Chetan Shah amidst much pomp and fanfare. Vikrambhai stirred up the aura with his soulful vocals and spiritually uplifting reverberations.

Swadhyay In today's afternoon Swadhyay, Bhaishree's discourse delved into the immeasurable value of our human birth, one that even the dev from devlok envy. As he has, numerous times before, he reminded us that we possess in these

seemingly insignificant bodies the same power as Siddha Bhagwan. Bhaishree tells us that by merely being born as humans, we are already half-way along the path to Moksha. The journey has further been lessened by our attainment of satdev, sat dharma and sadguru. Our progress on the path will be based on our efforts and our desires to focus our attention within ourselves. He who has ever wanted true happiness has only been able to attain it from this human birth. And once this happiness is attained, it is a happiness that never will go from those who have experienced it.

Bhaishree closed his Swadhyay by wishing Chetanbhai, his family and all mumukshus God-speed in their adhyatmic efforts to attain this unmatched happiness.

Dharmabeej Swadhyay :

Maitri (Universal Friendship) :

In the first of four swadhyays which will take place at the Dallas Jain Derasar, Bhaishree had selected a discourse from 'Dharmabeej', literally translated to the 'Seed of Religion'. The series of swadhyays began this evening with Maitri Bhavana: it is, simply put, the profound ability to view all living beings around us as our friends and the wish that each of these living beings attain Moksha.

In expressing the importance of Maitri Bhavana, Bhaishree explained the other three Bhavanas to follow are contained within Maitri Bhavana.

The effect of seeing all those around us as our friends, is our own immeasurable mental peace. And it is this very mental peace of mind that defines our true wealth.

Maitri Bhavana, Bhaishree told us, is desiring to rid away the suffering of others during our own most difficult times, thereby pulling our mind away from our own difficulties and instead onto the sufferings of others.

Dallas: 30th July

Dharmabeej Swadhyay:

Pramod (praising the virtues in others)

Kicking off this morning with renewed energy and eagerness in continuation of the 4 bhavanas.

Param Pujya Bhaishree began by revisiting Maitri bhavana, reminding us that since each one of us has begun this adhyatmic friendship with one another, we need to now focus on is how we are going to keep it going in each one of us.

Br. Vikrambhai sang an uplifting pad and had the audience open their hearts, with no inhibitions, and sing along Vasudhaiva Kutumbakum.

Pramod bhavana :

The act of looking at someone's good qualities and being happy for that person while working on cultivating those qualities in ourselves.

Often we let our ego and pride get in the way and instead choose to see the negative. If we can let that negativity go and refocus on the virtues of one another, we can progress on this path very quickly.

Bhaishree stressed the importance of having guna drashti and the many benefits it provides spiritually. The power of seeing the good qualities in others is such that it can stop the influx of further karma and help break down our ego and pride. For a sadhak experiencing various obstacles in their efforts, Pramod bhavana can remove those obstacles and allow them to progress towards salvation.

We should take the smallest good quality of others and enhance it to the point that it is the only thing we see. In the same respect, take our smallest vice and make it so large it is the only thing we see and continue to improve upon.

Bhaishree discussed the sanctity found in the delicate relationship between Guru and Shishya. It is the ability of the Shishya to scope out the virtues and pious qualities in his Guru. The Guru in

turn seeks out the qualities that need further development in the Shishya and once the Guru finds these areas, He works tirelessly to cultivate and mature those virtues in the Shishya, always being certain to drive out the flaws. This beautiful, sacred interaction defines the Guru-Shishya bond.

As we continue on this path, we have gained Maitri bhavana, and now need to cultivate Pramod bhavana in all of us.

Dharmabeej Swadhyay:
Karuna (Compassion)

Param Pujya Bhaishree discussed the various forms of Karuna. For instance, feeding the hungry because they are hungry regardless of whether they are good or bad (one form of Karuna).

However, the Karuna of a Gnaani Mahatma, an enlightened saint, is to free other souls from suffering. With all other Karuna you offer temporary respite from suffering. But only with atma gnaan, knowledge of the soul, or self realisation, will you get permanent end to this suffering. Just achieving this once and all suffering will end for eternity. This type of Karuna is what is brimming in a gnaani purush. They want all souls to see the end of their suffering by achieving atma gnaan.

Bhaishree also explains that we need to have compassion for ourselves. That we have suffered birth and death for so many lives. Just as we try to help ease the suffering of others now we need to turn this focus inwards towards permanently ending our suffering through enlightenment.

Bhaishree brought things full circle from the earlier swadhyay stating that a true Shishya or disciple has Pramod Bhavana towards their Guru, and the Sadguru in turn has Karuna or compassion towards their disciple.

Dallas: 31st July

Prior to Bhaishree's Swadhyay this morning, Br. Vikrambhai sang 'Fakiro Ki Duniya', a longtime favorite bhajan for the younger mumukshus in the

US. Vikrambhai chose this Pad as a prelude to Bhaishree's discourse on Madhyasta Bhavana, singing the extent of the madhyasta found in a Gnani.

Beginning His Swadhyay today morning, Bhaishree explained the need and the importance of this Bhavana - the contemplation upon Equanimity under all circumstances.

If we recognize that our mind is the root cause for our unhappiness and our likes and dislikes, then we can begin to bring Madhyastata into practice. Most of the time we don't recognize this simple fact and continue to allow ourselves to be effected to by things, persons, and actions.

If we truly focus on Madhyastata, whether we are confronted with happiness or unhappiness, we stay unaffected and in turn begin eliminating our karmic bonds. Madhyastata also will strengthen our efforts in dhyana and gives us the right perspective to make right judgments. The benefits of cultivating Madhyastata in us are many.

Gnanis, Bhaishree explained, become ecstatic on facing difficulties in their lives. They await such moments in fact, as they view it as an opportunity to shed themselves of karmic bondages.

He continued to explain that one who wants to liberate himself should must begin with bringing peace in this home, and fully diminishing like and dislike between him and those of his own home. Only then can the journey to self realization commence peacefully in his own home.

In a room of pin drop silence, Bhaishree in his ever loving and compassionate voice, spoke in his typical manner of quiet but filled with infinite importance. He spoke of the strange nature of karma, with one having more than he can use in his entire lifetime, while he who is next to him will have nothing. One had a lifetime of health and he who is beside him will have a lifetime of illness. Pondering about this gives us the strength to be pensive of our

soul and to instill in ourselves Madhyasta Bhavana.

Bhaishree concluded with addressing the Dallas mumukshus with love and with great calm. He reminded us all of the power of Maitri, Pramod, Karuna and Madhyasta Bhavana - their ability to truly transform our lives. These four Bhavana are the Dharma Bhij. If we want to eat the fruit of moksha, we must plant the seeds of Maitri, Pramod, Karuna, and madhyasta Bhavana.

Calgary: 1st August

High up in the serene mountains of Banff National Park in Calgary, today Param Pujya Bhaishree explored nature with us. We travelled to ancient glaciers such as the Athabasca glacier on the edge of the Columbia Ice Field.

Just as the giant reservoirs of ice feed fresh water into rivers that flow far and wide sustaining life for so many, Bhaishree's love flows steadily to sustain us all.

Just as the mountains provide shelter to plants and animals from the harsh winds and the bitter cold, sitting with Bhaishree we all felt protected from the harshness of our inner turmoil.

Just as the tall alpine trees reach up high to soak up every drop of sunshine, may we too grow in our spiritual striving to absorb every drop of Bhaishree's compassionate teachings.

Calgary: 2nd August

These towering Canadian Rocky Mountains in their stoic, regal, static and unwavering nature intrigues one's curiosity.

Bhaishree reflected that different people seeing these mountains would see them from different perspectives. He offered one perspective:

What if we were to see these mountains as Yogis. Each different in their outward appearance, some bare and barren and others forested with many alpine trees. They have stood for many thou-

sands, millions of years undertaking their sadhana in a solemn, disciplined manner.

Yet they are still here. Their goal remains unfulfilled. Enlightened teachers have said that sincere striving for just 6 months or less can lead to our goal of self realisation. So what is it that is preventing this from manifesting?

Whatever the outward appearance and no matter how much the spiritual efforts without the inner path and true guidance on the journey the fruits of spiritual enlightenment will continue to elude us.

However, Bhaishree explains, we have the path and we have the guidance but disciplined and sincere striving is lacking. Seeing the sadhana of the mountainous yogis we should be inspired.

They stand tall and unwavering no matter how much they are battered by the harsh weather.

They are silent and still. No matter the movement around them they remain an observing witness.

They are humble and equanimous. No matter what grows on them. No matter whether humans tread on them. No matter if they are praised for their beauty or denounced for their hard, ugly and cold appearance they remain as they are content in their true nature and accepting of their circumstances.

So inspiring to be surrounded by the Canadian Rocky Mountains here with Bhaishree.

On Courage

Today Param Pujya Bhaishree inspired us to develop more courage in facing challenges. He first reminded all of us that, for the most part, we enjoy great fortune in our lives and face very few obstacles in our external situation. Yet despite this, when we do face even the smallest of difficulties we feel so unfortunate and incapable to tolerate it. We tend to feel sorry for ourselves and share

our woes with those who we believe may comfort us, even though this may not help to solve the problem.

What would it be like if we instead confronted our difficulties with more courage, looking at it straight in the eye? If there is a solution we should pursue it. If there is not, we should practice patience and give things time. Bhaishree reflected that most of us run around and busy ourselves, but instead just by thinking deeply, with a focused and clear mind, the next steps would reveal themselves.

Bhaishree then acknowledged that fear is often what cripples us during such times. He spoke about the importance of overcoming this fear. Even when we see nothing but blackness in front of us at this time we should firstly keep our vision clean and clear, and secondly maintain unshakeable faith. Ultimately this allows us to make the right efforts. We can turn the rocks of challenges into solid stone steps upwards towards a resolution to our situation.

There is a story about Swami Vivekanda meeting a recently widowed woman. The Swami told this woman that she is very fortunate. The woman didn't understand and asked "why do you say that?" and he responded that she should figure it out herself! Asking oneself "why am I fortunate?" is the key to success. We must become alert to the blessing in the midst of an external challenge. We must turn our failure into a success for ourselves. Every difficulty provides us with an opportunity to develop this skill.

Bhaishree concluded his compassionate message with a warning that if we are not careful during the troubling periods of our lives, our boat can veer off in the wrong direction and take us to an even worse place than we started off in. Then we will struggle even more to recover from the situation.

We must all learn and grow to become alert, discriminative and capable of handling difficult situations skillfully. This is an art that is necessary for our worldly lives and far more so for our spiritual lives.

Calgary: 3rd August

The stillness of the lakes quietens our minds and brings us back to the present moment. As we pondered the history of these lakes, we reflected on how the ground was eroded by the ice, carving out basins and filling them with water. So many factors collaborate in harmony to create a lake but perhaps the most important requirement is that the ground must be soft enough to give way and transform. May we too surrender our ego and allow our guru's love to mould us and fill us, just like these beautiful lakes.

Calgary: 4th August

Over the past few days immersed in nature, Param Pujya Bhaishree has been encouraging us to reflect on the many ways in which nature inspires and teaches us. Here is one of the reflections shared in our group contemplation...

It is curious that we perceive nature to be green and the oceans to be blue. It is quite the opposite. The leaves absorb all light except green which they reflect back. This reflected green light falls in our eyes and so we see leaves as green. Yet our perception is quite different to the real phenomenon.

As we gaze upon the world around it begs the question: is everything as it seems?

Perhaps the leaves are not green or the oceans blue. Perhaps the body is not me and the senses the source of my happiness. Perhaps my name is not my identity nor my address my residence.

What is reality? What is consciousness? What is mind? What is thought? What is seeing?

Who is the see-er?

What is colour what is shape and what is form - if vision is the perception in the eye of the beholder?

What is reality? What is true?

Perhaps truth is the only truth and only truly understood by one that personifies truth.

New York: 5th August

This morning Param Pujya Bhaishree met with Roopchandji Maharaj Saheb in Livingstone, New Jersey. We find it quite poetic that almost a decade and a half ago these two great souls had met for the very first time here in the USA during the centennial celebrations of Krupaludev's Dehvilay.

Roopchandji Maharaj Saheb was drawn to Shrimad's teaching as a young Jain Monk when he first stumbled upon the Atma Siddhi Shastra. His life has been one of devotion to the Jain faith and to living and upholding its principles. He runs a humble Ashram on the outskirts of New Delhi where many a young seekers are imparted wisdom for a better life.

Thereafter Bhaishree visited the Jain Center of New Jersey and did darshan in the very beautiful Deraser there.

After a bhakti-filled Sthapana of Bhagawan Mahavir, Bhaishree peacefully sat in front of all gathered in Jayantbhai and Jayuben's home for Swadhyay.

In telling us the importance of shraddha (faith), Bhaishree tells us that we must continue our efforts in meditation and in understanding the separation between our body and soul. As our efforts get deeper, we begin to realise that nothing is our own- not our body, or clothes, or wealth. But our truest wealth is the treasure chest of our soul, and it lies in realizing the separation between body and soul.

But this journey begins with understanding that our true nature is without any relationships to anybody around us, and without any bondages to anything around us.

Bhaishree told us as he regularly does, that the immense value of the human birth is incomparable to any other, as this is the only birth in which we can attain Self Realization.

On Happiness (Letter 738)

New Hyde Park Deraser Swadhyay

Over 150 New Yorkers gathered this evening to hear Param Pujya Bhaishree speak about Vachnamrut letter 783, focusing on the universal subject of happiness.

Firstly he reminded us all of the marvelous and fond story of how Shrimad Rajchandra and Saubhagbhai's relationship began. It is a story that has many a times enchanted us all. Bhaishree, as he always does, told the story in a way that begged us to rethink the value of what we have been given.

When Shrimad was a young child, he began to have special powers and abilities due to his efforts in past lives. In spite of these abilities which drew huge crowds and had the potential to give him wealth, Shrimad decided at a very young age that these special powers were an unwanted distraction from his true goal of Samyak Darshan, Self Realization.

At age 23 Shrimad had his first meeting with Saubhagbhai, and from that moment, they established the Guru-disciple bond that is so sacred. Shrimad meeting with Saubhagbhai was there catalyst for him to attain Self Realization. He decided that he wanted Saubhagbhai to experience the same, and filled with immense compassion, so He began to hold Saubhagbhai's hand and shortly thereafter, Saubhagbhai experienced his own soul as well.

All beings long for happiness. The primary focus of our lives must be to achieve this happiness.

And indeed it is what we all strive for, our common goal. But our yardstick for measuring happiness is external and linked with wealth, societal praise, and physical comfort. Bhaishree pointed out that this is our main motivation for us or our parents moving to a country like the USA in the first place. Only a few rare people know the true meaning of happiness.

Shrimadji's story is a perfect example from someone who was focused on his goal of true happiness and acted accordingly. Despite having many much desired powers he realised that they were a distraction for him so he gave it up.

Bhaishree then prompted a thought experiment: if we take someone who seems successful and happy and we enter his or her mind, in there would we find peace? Probably not as there would be many worries. In contrast there will be those who are much more peaceful despite having little wealth.

What does it take to achieve true happiness? Most importantly there must be a deep desire to achieve this. Bhaishree said that we do not normally feel this genuine desire, and if we do it doesn't last long.

Finally Bhaishree referred us to the great Uttarahyan Sutra and explained to us why we find it so difficult to progress on our path towards true happiness. The reasons can be summarised in four great difficulties:

1. Manushyapanu: those who have the qualities of a true seeker such as compassion
2. Recognition of a true self realised Guru
3. To believe in the Guru's words with true faith
4. Purusharth: making true efforts and following Gurus instructions (agna)

New York: 6th August

On Mumukshuta (Worthiness)

New Hyde Park Deraser Swadhyay

This morning at the Hyde Park derasar many

eager mumukshus once again gathered from far and wide to hear from Param Pujya Bhaishree. His topic was “mumkushta” which means the worthiness or preparedness of a seeker to benefit from a Guru’s teaching and free himself.

He illustrated several qualities that a seeker must have, referring to the beautiful stanza from the Atmasiddhi shashtra which mentions seven core qualities: Daya, Shanti, Samata, Kshama, Satya, Tyaag, Vairagya (Kindness, Peacefulness, Equanimity, Forgiveness, Truthfulness, Renunciation, Detachment).

Bhaishree then drew our attention carefully to the fact that the path is simple but made difficult by the fact that we are full of ego and hubris, believing that we know best even and harbouring doubts at the back of our minds. We are unable to fully accept our guru’s teachings.

He then told us the story of a seeker Lin Chi who was instructed by his Zen master to work in the kitchen doing nothing but grinding rice. While the ashram was full of philosophical debates and discussions he continued to do his work quietly and diligently for 12 years without ever questioning his master’s instructions.

Totally absorbed by his work his mind purified and emptied completely. In this way this humble student gained self realization without anyone knowing. His mind was dissolved, or in the words of Lin Chi “mind is without a mirror.”

In this afternoon’s swadhyay Param Pujya Bhaishree lovingly explained a devotional poem composed by Mohanvijayji for Parshvanath Bhagwan, who is the principle idol (mool nayak) of the Jain temple we were gathered at in New Hyde Park.

Oh my Lord Parshvanath. Please don’t keep me far from your sight and shelter.

Oh Lord Parshvanath. In your presence even

a snake such as Dharanendra becomes poison free. Then surely you can remove the poison of delusional Mithyatva from my existence.

Oh Lord Parshvanath. Moh the king of illusionary attachment is unable to stand your strength. Your infinite strength destroys enemies of truth and reality.

Oh Lord Parshvanath. You are able to lead so many souls to salvation. By creating the framework of Shravaks, Shravikas and Sadhu, Sadhvjis you have framed my path. Be my guide on this journey and instill your depth of knowledge in me. The colossus of truth you dwell in inspires me across this ocean of sansaar.

If you are with me, if you cast your eyes on me then through you I can enlighten my inner virtues. You have the power to inspire my strengths to come to force.

Oh Lord Parshvanath. Many come to you and like the tide fall away. Devotees continue to ask for things. I as your devotee ask for only just 48mins of your time. Can you not give me just this? In 48 mins one has the power to achieve Samyak Darshan and even Kevalgyan.

Oh Lord Parshvanath all we are asking is that just as we have love, prem for you please keep your love and your loving eyes on us.

Mohanvijayi asks for the pratyaksh darshan of the Lord. Please Lord Parshvanath be with me continously, do not be seperate from me for even a moment.

Brooklyn Bridge Park

Param Pujya Bhaishree blessed the home of Sagar and Jahnvi in Brooklyn. Their hearts overflowed with joy at Bhaishree’s presence. When your living God, your enlightened teacher enters, your home becomes a temple, your welcome becomes a puja and all food becomes prashad.

The evening was spent picnicking in Brooklyn

Bridge Park. The skyline of Manhattan provided a magnificent backdrop with the setting sun colouring the sky like a paint brush on canvas. Our hearts are still echoing with Brahmanisht Vikrambhai's melodious rendition of "Tu Pyaar Ka Sagar Hai" (You are the ocean of love)

New York : 7th August

This morning Param Pujya Bhaishree visited the **Jain Center of America on Ithaca Street** in New York. In his swadhyay he distilled the essence of Updesh Chhaya 14 from Shrimad Rajchandra Vachanamrutji.

The core point that Bhaishree reiterated throughout is how important it is to identify with the atma and not the body. This first of the 6 pads (affirmations) that seekers read daily is greatly important to absorb and imbibe.

Pujya Bhaishree explained what we all know that the body is temporary – it takes birth and it dies - yet we do not live in accordance with this truth. One's true goal needs to be self-realization, knowing one's soul, which is the only permanent entity in this universe.

Despite knowing we are atma we spend so much of our energy on looking after body but ultimately we each have karma uday that will play out. For example, we could be really healthy and still get a heart attack. There are no guarantees. In light of this Bhaishree asked us: "Why do we have so much attachment towards the body?"

A true test of one's mumukshata is when one goes through any bodily pain or illness. If one has realised his soul, then we would not feel the restlessness associated with illness or indeed the death of a loved one.

To make this shift in identity we have to be reflect carefully. In the Yam niyam pad that we recite daily we are asked to contemplate on what we have done so far, what we have achieved so far, and what we must do differently now if we want a

different outcome.

Countless times we have come within a hair's breadth of achieving samyak gnaan, how can we ensure that in *this* life, we are able to successfully achieve our goal of self-realization?

Bhaishree said :

We are suffering from delusion. If one needs to cure a disease, one needs to understand the disease, it's cure, it's medication, and also be aware of the foods that can worsen the condition. If one is careful to avoid these foods but does not medicate correctly, then there is no way one can be healed. The disease can be alleviated only following treatment by a true medic who is aware of all these facets of the condition.

But knowledge alone is not enough. A book about fire kept next to a stove will not ignite the stove. Only a real flame can engender another flame. Similarly, merely gaining knowledge from the scriptures will get us nowhere.

The path to self-realization can only be laid out perfectly by those that have walked on it themselves and by following in the footsteps of our enlightened guru, we hope and pray to make this life the one that brings us into the light.

Arriving in Albany

A spiritual family of 70 seekers have gathered here in the home of Rajnibhai and Bhaviniben Shah in Albany. Tomorrow we start our four day shibir. Param Pujya Bhaishree and Brahmanisht Vikrambhai reminded us of our objectives.

Just as moving from Dallas to Calgary felt like moving from one world to a completely new world, tomorrow we start our shibir. We are embarking on the most important four days of this trip. We may feel tired or uncomfortable at times but we must not let any minor hindrances hold us back. Most of our problems are made by the mind. We must all carefully prepare our mind for this experience.

We must make all resolve to use this opportunity for strengthened striving, and sincere efforts. Let us not waste a precious moment. Let us be disciplined and undistracted. The more silence we practice the better our sadhana will be. We are moving from this outer world to explore the completely different inner world. Let us move from residing in this body to residing in our soul.

Albany: 8th August

Day 1 Meditation Shibir

Today we excitedly began our US shibir, a four day residential meditation retreat. Bhaishree's prep talk to us last evening has invigorated all attendees and inspired us to absorb every drop of nectar in his words.

Bhaishree's subject is Shaant Sudharas by Shree Vinayvijayji maharaj. He described it as a "peaceful melody to awaken our souls". The melodies can be sang and slowly eat at the Moh that is plaguing us. In this first swadhyay Bhaishree took the upodgaath (preface) and 8 shlokas prior to starting the 12 bhavanas explored in this sacred scripture.

Vairagya (detachment) is the foundation and the Guna (quality) that should be utilized for sustainable adhyatmic progression. In good or bad circumstances the mumukshu that has ingrained vairagya in his life will not fall. Bhaishree emphasized these 12 bhavanas (contemplations) will prove to be a valuable tool at all levels of this journey.

Explaining how we got here in the first place Bhaishree explained that the rain of ashvav (influx of karma) has prevailed for lifetimes as our karmas continue to dig deeper and deeper without any way out. This has been ongoing for many lives. Bandhan (bondage) and Moh (delusion) form a darkness surrounding us. Agnani, ignorant, souls become lost in a maze and have been enduring continuous cycles of life and death and suffering.

While we do not choose to live in a dangerous forest with threats lurking ranging from lions and tigers to lack of shelter and food, we are ignorant to the dangers of sansar. We look for happiness in sansar but do not understand that true happiness lies within. The biggest obstacle and illusion has been thinking that everyone and everything is me and mine, including this body, and this has caused us infinite unhappiness.

In his infinite compassion for lost souls, Tirthankar Bhagwan has graced us with these 12 bhavanas. The Tirthankar Bhagwan's anubhav (experience) and embodiment of each and every bhavana is a treasure that has been captured and shared through the scriptures.

So now that we have been shown a way out then without becoming frustrated, depressed or overwhelmed we should boost our faith and pursue our sadhana consistently to attain samyak darshan and then moksh. This is at our fingertips in this life or a maximum of 15 lives.

Bhaishree emphasized that all 12 bhavanas should be reviewed and reflected upon constantly by all sadhaks. If our mind is empty for even a bit, we should reflect on one bhavana as they are a means to sambhaav (even mindedness). We should absorb these bhavanas and lock them in our hearts.

We were all inspired by the story of Narveer daku who under the guidance of a true guru, was able to shed his strong karmas from a lifetime of robbery and completely transform and achieve samadhi.

Bhaishree encouraged all mumukshus to begin practicing sambhaav immediately. He said our understanding of swadhyay would be deeper and our dhyaan would be more focused. With sambhaav, it is not difficult to achieve atmagnan. But we must practice it, and we must start now!

On Anitya Bhavana

Param Puja Bhaishree's swadhyay was about "Anitya bhavana", the transient and impermanent nature of all things. He spoke of the temporary nature of youth and how it will remain with you for a short time, just as the sun only stays in the sky until it is ready to set. We know death is certain but we don't know how long our bodies will be in this world, whether it will be taken in our youth or into old age. Then what is the reason for our foolish pride in such transient bodies?

Our wealth, family, house and all things visible by the eye are all temporary and not going to stay with us forever. Bhaishree asked "Why do we continue to tie ourselves to these things, knowing that our lives are as transient as a water droplet on a leaf?"

Bhaishree likened youth to the tail of a dog. It is crooked, similarly youth listens to no one. Youngsters do not think of consequences. Bhaishree compassionately noted that youth showing an interest in the spiritual path despite all the temptations available is no small feat given all other worldly distractions, and this itself must be a boon gained from prior lives.

He acknowledge the constant "tug of war" we are all familiar with. During Shibir we truly want to rid ourselves of Moh, our attachment to temporary objects, but when we get back into our worldly lives we are again filled with Moh. This is why our True Guru continuously reminds us to remain committed to our spiritual goal.

For meditators (sadhaks), our sadhana practice given to us by our guru is the strongest tool we have to remain peaceful in all circumstances and make a success of our short lives. We must never underestimate the strength of this rare and precious sadhana.

'By absorbing the instructions of God and saints into ones life, they become ours.'

- Shri Pramukhswami Maharaj

This evening Param Puja Bhaishree visited the BAPS Shree Swaminarayan temple of Albany and the Hindu Temple Society and Cultural Centre of Albany where Shree Mahavir Swami idol is present alongside beautiful Hindu deities.

Albany: 9th August

**Day 2 Meditation Shibir
On Asharana Bhavana**

All the strength, wealth, and prosperity in the world can not protect us from death. We are all "asharan", without shelter and protection.

The emperors Chakravartis are the conquerors of all six continents. But all this power comes to naught and they are helpless when the impermanence of the body catches up with them. Their glory is lost, their strength is crushed, their peace of mind is snatched away. Not only that but when they cry out for help as the jaws of Death are closing in on them, no one in the universe possesses the power to save them from this inevitable reality of life.

Today Param Puja Bhaishree asked us to contemplate this fundamental truth through a number of stories and poems including the thought-provoking ballad "Maara maran waqte" which imagines Alexander the Great instructing his retinue on the steps to take following his death. They were told to lay out all his wealth in the graveyard, have a legion of his army lead the funeral procession and have his huge team of doctors bear his coffin to his grave. He wanted to give everyone a clear message that none of these assets could save him when Death came calling.

Param Puja Bhaishree continued to focus our attention on the human body's lack of protection against old age and death.

He said it matters not whether we lock ourselves into a house made of incredibly thick and strong walls of steel, whether we are monarchs or mendicants, whether we are strong as an elephant

or weak as a blade of grass, whether we acquire divine powers or learn divine rituals, whether we eat healthy foods and strengthen our vital systems, whether we cross oceans or scale tall mountains. One day our hair will turn white, our joints will ache, we will be plagued by disease.

When this happens, we will endure it alone. Just as when the moon eclipses the sun, all the other stars and planets in space cannot and do not get affected, no one that cares for us can take away any of it. If we do escape any of the above, Death will, without a shred of doubt, come for us one day.

One moment is all it takes for us to go from “is” to “was”.

With this stirring talk we are all moved to focus inwards and transcend this fragile and unprotected bodily existence.

Evening gathering

After the day’s shibir schedule was completed, all mumukshus and jignashus gathered around Param Puja Bhaishree and the Brahmanishts for a larger than typical ‘tea party’. All of us in the shibir love this part of the day sitting beside Bhaishree, and observing his interactions with those around him in a relaxed, jovial setting.

Ankoor had the idea that all of us should introduce ourselves, and where we are from. It soon turned into a very emotional and bhaav-filled evening as one-by-one all present expressed their immense gratitude to Bhaishree and the other Brahmanishts for the tireless efforts they make in uplifting our souls and for providing us with the vigor and much-needed boost of inspiration to remove the curtain of our delusion karma veiling our soul within.

Bhaishree, much to everyone’s surprise introduced himself too! He said “I am the shishya (disciple) of Ladakchand Bapuji” exuding such humility and grace in his magnificence.

The evening turned into a very special and tender one in which we all came closer as a spiritual family. Bhaishree wished for us that we should always support each other on the path.

Albany: 10th August Day 3 Meditation Shibir Sansaar Bhavana

Param Puja Bhaishree spent many hours today illustrating with great emphasis how - contrary to our usual belief - there is great suffering in this world. Most of the time we tend to think that overall we are enjoying life but this is a game played by Moh Raja, the king of delusion. In reality we are constantly weighed down by unfulfilled wishes and expectations and feelings of helplessness as destiny unfolds.

Additionally the soul does not remember all the suffering that it has encountered in its previous lives. Otherwise, we would not be so complacent in striving towards final liberation from the vicious cycle of births and deaths.

Bhaishree compared the soul being trapped in our body to a bird being kept in a cage. Similar to how a cat roams outside the cage waiting for its chance to pounce and capture the bird, death is waiting to pounce at anytime, and take the body away from the soul – the same body that the soul wrongly believes belongs to it.

This fundamental misconception about who we are is the result of continuous attractions and aversions, “raag” and “dvesh”, carried out by our soul which in turn serves to make the bondage of sansaar stronger. In essence, the soul is trapped in a vicious cycle of its own making.

The solution to free the soul from this constant suffering is first and foremost to recognise our suffering and the cruelty inherent in worldly life. Only then we will be motivated to strive hard to detach the soul from all material attachments and achieve inner freedom.

Albany: 11th August
Day 4 Meditation Retreat
Ekatva and Anyatva bhavana

Yesterday afternoon Param Pujya Bhaishree began talking about “Ekatva bhavna” and today delved into “Anyatva bhavna”, two sides of the same coin. Who am I? Who am I not?

Ekatva bhavna teaches us that our soul is alone, it carries gnaan, darshan and chaaritra (right knowledge, perception and conduct) with infinite happiness. All else is just a dream and imaginary. But do we truly feel this? And if so why do we run elsewhere to seek happiness?

Bhaishree compared the soul to a ship, moha (attachment) to a hole in the ship, kshaya (passions) to the water that creeps in through this hole ultimately causing it to sink in the ocean that parallels to sansar.

On the flip side with anyatva bhavana Bhaishree focused on all things anya (other) that we look to for happiness, but in reality they only carry unhappiness. Like the musk deer who is searching elsewhere for the scent that is actually coming from his belly button, we too are looking everywhere for the very happiness that lies within. With so much compassion he asks us, aren't you tired yet?

On a practical note Bhaishree explained that sometimes we blame our lack of time on duties even though we actually prefer doing certain activities more than we enjoy our spiritual pursuits. As an example he referred to grandparents that busy themselves with caring for their grandkids and fail to make time for their spiritual work. In such a gentle way he shows us how we need to embed these contemplations in our practical lives.

This problem can be aptly described as a love affair with external non living objects, “pudgal prem”. Through sadhana we must turn our rays of attention (upyog) inwards. Like gold can be purified

from its impurities we too must separate our true self. Like a painful splinter must be removed entirely we too must extract our attention entirely from the outside world.

Bhaishree pleaded with us to take care of our own home, our true self. We must drop identification with this body before it forcefully leaves us at death. “Chetan! Nij gher sambhar.”

Lastly, with all these talks of ekatva and anyatva leaving us feeling very solitary, Bhaishree clarifies that he is not telling us to get angry and leave our home or relations. Instead the key is to learn to remove the feeling of ownership or mine-ness of others while still loving everyone selflessly. We pray that we can learn to love in this way from him.

Closing ceremony of the retreat

As our beautiful retreat comes to a close today and many seekers are leaving tonight, the wise words of Dr Seuss comfort us: “Don't cry because it's over, smile because it happened.”

Many moving feelings were shared expressing deep gratitude to Param Pujya Bhaishree and the Brahmanishts, as well as the host family here in Albany for making this retreat possible.

We were delighted that Brahmanisht Minalben and Harshaben shared their own poetry with us too - soul stirring “home truths” flowing from those residing in their true homes.

To close we'd like to share some sentiments that were shared by Sagar who beautifully expressed feelings that resonated with us all. As he was speaking many eyes were moist and when he finished there was a golden moment of awe and silence before we all clapped.

“What words are there to say to God as He comes down and graces my own undeserving eyes? What can I possibly muster up in my miniscule vocabulary that could do justice to His profound presence?

A thought came to me- these last two and a half weeks, I awaited for every moment Bhaishree's eyes would fall on me, or when his hand would fall on my back after bowing at his feet. It was much the way a young child begs for validation from mother or father. So often, the child misbehaves, yet a mother and father will never turn their back on their child. How many souls can Bhaishree be a Guardian to? Bhaishree, unlike our parents has limitless patience. We feel as his children that we test his faith in us daily, yet his love for us amazingly continues to only grow more and more.

Each time when he yearns and begs for us to open our true eyes and begin to see Sansar for what it is, Bhaishree is made to be away from himself and his home of Peace, in order to be with us.

The Brahmanishts - what words are there for Bhaishree's pillars Vikrammama and Minalmami? They served as our first connections to this Marg and today they serve as examples of how we are to conduct ourselves as reflections of our Guru."

Toronto: 12th August

Today we visited the Niagara Falls with Param Pujya Bhaishree en route to Toronto.

Many from our group had been here 9 years ago with Bhaishree and vividly recall how he had shared with each of us a profound thought:

"See the way that the heavy water starts at the beginning of their downward fall with such force and strength. But see how that very same water behaves with stillness and supreme calm upon reaching the end of its journey. This way we too need to still our jumpy mind that travels with great vigor from thought to thought."

On Satsang

In the first of four swadhyays in Toronto, mumukshu Bhanuben Mehta welcomed Param Pujya Bhaishree, introducing Him to the large crowd of mumukshus and jignashus alike. She

reminded us of the unlikely fortune of having a Gnani as Bhaishree in live form in front of our eyes.

In his Swadhyay, Bhaishree took '**Satsang**' as his discourse topic. Satsang is a literal sense a "meeting with the truth" and the highest form of it is a meeting with he who has realised the truth, an embodied, enlightened master.

Satsang is the root of all happiness. It is the ultimate spiritual tool. It is that which colours the atma with truth. Just one moment of such satsang reaps invaluable benefits (amulya labh). Bhaishree referred to Shrimad Rajchandra's Mokshamala chapter 24 in these striking introductory remarks.

For time infinite, all that we have known has been delusion. It is this very delusion that has made us adamant about the nature of dharma. It is this adamance that we are trying to destroy with never-before-experienced 'apurva' faith in a true Gnani. In becoming a clean slate, we begin our journey toward ridding ourselves of this delusion and inculcating proper understanding at our core.

As Bhaishree continued his Swadhyay, he took Letter 609 from Shrimadji's Vachanamrut. The letter fortified a fact Bhaishree emphasizes time and again to us all. The soul within each of us - our true identity - is identical to the souls of Thirthankar Bhagwan. It is, however, our delusion accumulated over countless lifetimes that has forced us to forget the true nature of our Soul and its never-before-experienced beauty and potential.

Satsang is the key to dispelling this very delusion. And in spite of having been exposed to this in past births, we have failed to recognize its value.

Param Krupaludev lists the reasons for failure in recognizing Satsang in past lives as well as within this one. We can overcome these with devotion and faith and by understanding the priceless value of 'Satsang' for an aspirant seeking liberation. There should be nothing in the world we value more than satsang.

Hand in hand with this is the ability of the aspirant to see his own shortcomings. It is in seeing this in ourselves that we begin to develop the 'patrata' and worthy eyes to see a Gnani for the compassionate fountain of knowledge that he truly is.

O aspirant! When will you see that even a fraction of a moment in Satsang can alter the course of your priceless human birth?

Toronto: 13th August

On Mumukshu

A mumukshu is one seeking moksh or liberation. However titles are easy to apply, a true mumukshu is one that has the true qualities of a seeker of liberation.

A mumukshu is one who surrenders himself in humility to the instructions of his teacher a seeker seeks to be cultivated and shaped in the image of the Lord.

A mumukshu quietens the ripples of doubts and deluded concentrations of the mind one can discriminate between the illusionary superficial surfaces of worldly life and see through to the depths of truth of reality and one's own existence.

A mumukshu welcomes his guru's instructions into his heart and practically instills them as the main priority in life giving his existence meaning, objectives and goals.

A mumukshu in which "svachand", self righteous thought, is reduced or removed becomes worthy of Bodh beej, the seed of true knowledge. When planted by a enlightened teacher and cultivated with true striving this seed can sprout, grow and flourish into a tree of knowledge, the achievement of kevalgnan.

A mumukshu empties his ego and opens his mind, discarding insistence on the practices that he may have known all his life and offers himself at the lotus feet of their sadguru. Absolute surrender

of thoughts, words and actions to the enlightened master melts always the hubris, the opinions and the stubbornness of the mumukshu.

A mumukshu takes hold of an enlightened master's hand to to eventually be led to the ultimate siddha status as countless Tirthankar Bhagwans have done since time immemorial.

A mumukshu that is knelt at the teacher's feet in humility has no interest in showing his importance to the world but instead is observant in absorbing the importance, the meaning from the world around them.

A mumukshu maintains lifelong unshakeable faith in a True God (Sat Dev), a True Teacher (Sat Guru), and True path of enlightenment (Sat Dharma). This faith steers one towards purity extending a hand of guidance to stop one wavering off in the wrong direction.

For a mumukshu vinay (respect) and bhakti (devotion) is their religion, their dharma.

A mumukshu contemplates deeply.

A mumukshu removes oneself from acquisition and hoarding (aramb and parigrah) in order to keep himself immersed in spiritual contemplation and learn to still the wavering mind.

A mumukshu, as described by Shrimad Rajchandra says in the Atmasiddhi Shastra has the virtues of Daya, Shanti, Samta, Kshama, Satya, Tyaag, Vairagya. Compassion, peace, equanimity, forgiveness, truth, renunciation and detachment. These qualities are naturally and continuously present in a mumukshu.

A mumukshu progressing on his spiritual endeavor gradually begins to prefer the company of fellow mumukshus over other social interactions.

A mumukshu displays neither joy nor remorse in worldly matters. A mumukshu understands the impermanence and insignificance of

the body and other worldly matters relating to it. They know that the soul is separate from the body and therefore unaffected by unfavorable circumstances.

A mumukshu celebrates when unfavorable circumstances surface as they perceive these as a means to move closer to their goal of liberation.

A mumukshu is impartial in assessing our own shortcomings and continually strives to remove his own faults.

A mumukshu, must take note when Shrimad Rajchandra mentions in letter 254 of Vachnamrut that what we really need is the highest humility (Param dainyata).

The eyes of a mumukshu will recognise the enlightened soul of a True Guru.

Oh Mumukshu! Free yourself from trying to understand the universe and all within. Just understand the one self, the soul. All will then be understood. There is no need to travel the world and read all the books, the scriptures. Just understand the meaning of the self in the depths of contemplation of the bodh of a true teacher and reside in the knowledge of the self.

Feeling blessed to be here listening to Bhaishree we each shared a silent prayer for ourselves. With all our love at his feet may the rains of humility wash away the hardened impurities of our self righteousness (svachand) preparing the soil of our minds to receive the divine seed of knowledge which, when nourished by the waters of our faith (shraddha) and the fertilizer of our efforts (purshaat), will eventually reward us with the sweet fruit of enlightenment.

On Bhakti

Bhaishree took his second Swadhyay today on bhakti or devotional love.

The path of bhakti as an approach to spiritual

purification welcomes one and all, from scholars to the simpletons, from the toddlers to the elderly and physically ailing. It is easiest route among all the routes to attain the ultimate truth.

Bhakti is to still the mind and put it at the feet of our Guru, which is what we must practice through love, devotion and meditation.

The gopis that loved Lord Krishna are a wonderful example of bhakti. They were busy from morning to night with their worldly duties, yet their minds were forever connected with their Lord.

Bhaishree's guru's guru Shree Kalidasbhai used to say that we all have plenty of love within us but the problem is we have spread it thin between our family, friends, wealth and other worldly possessions. We only offer our leftover love to God!

Bhaishree explained that devotion to the enlightened master is the same as devotion to Parmatma. It is for this reason when we say the Jain Navkar Mantra, we first bow our heads to Arihant Bhagwan, who possessed a body and was therefore able to be a living teacher and guide, and then we bow our heads to all the formless Siddha Bhagwan who have attained freedom.

Toronto: 14th August On Letter 47

Shrimad Rajchandra Vachnamrut

In today's final Swadhyay at the Jain Centre of Toronto, Param Pujya Bhaishree delved into the nuances of the Samyak Darshan (Right Perception), the path to self-realization and liberation, explaining Letter 47 in Shrimad Rajchandra Vachnamrut, written to Khimji Devji:

Our mind has a tendency to constantly get attracted towards untoward thoughts and contemplation that takes us away from our goal. We are all trapped by the intricate knot of delusion that this body and all it experiences is our true identity. The knot is held together by the four kashay of anger,

ego, deception and desire and further strengthened by mithyatva karmas (delusion) that keeps us from rising above all attachments and acquiring self-realization.

The first goal of any mumukshu is to dispel the fog clouding her perception and see the truth; she is the soul that is residing within the body. Once the rays of knowledge pierce through this fog and clear it, she can free herself from the knot of delusion with minimal effort.

Bhaishree then gave us a simple and profound definition: to live one's life according to the understanding that we are not body but soul, that is samyak darshan. Whether walking, talking or eating we should be able to observe our body as a witness.

How can she achieve this state? The seeker has never found herself in a position where she had all the requirements for Samyak Darshan come together: firm faith in a true God, devotion to a true enlightened master, walking on the true inner path, motivation from satsang, wisdom from true scriptures, unbiased perception and discrimination, and the fruition of her good karma to be able to value and utilise this incredibly rare situation!

But the day starts once we have woken from sleep. Shrimadji assures us that it is never too late!

Shrimadji reminds Khimji Bhai that the true path to self-realization is elusive. It cannot be found by looking outside, as we have for our entire existence. The answer lies within us. Unprecedented introspection is fundamental to crossing that one last barrier before we find the Truth.

The letter closes requesting the seeker not to foolishly attract immeasurable suffering over innumerable births, just for the sake of false happiness in this one life. For this fleeting and false happiness why do we forsake eternal peace?

A true seeker (mumukshu) must understand this principle and abandon all lethargy in her efforts to achieve self-realization. "Do not give any room in your life for lethargy" Bhaishree said once again, full of compassion for us.

This evening after a beautiful ceremony at the home of mumukshus Shashankbhai and Pritiben in Goderich, Param Pujya Bhaishree walked to the shores of Lake Huron to watch the sunset. With his example we learn to keep the heart full of love, the mind clear of worries, and to celebrate each divine moment.

Toronto: 15th August

As the USA and Canada Dharmayatra comes to a close and Bhaishree boards his flight back to Mumbai we reflect back on his journey.

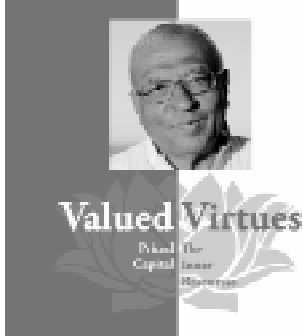
From Wichita to Dallas to Calgary and then New York, Albany for shibir and finally Toronto these past few days. From the stillness of the glaciers and peaks of the Rocky mountains to the thundering waters of Niagra. The cool crisp air of Calgary to the humid summer of Albany and the awe-inspiring colours of sunset over Lake Huron.

So many souls have been inspired.

Bhaishree has explored Dharma Beej, Shant Sudharas and topics of Mumukshuta, Satsang, Bhakti alongside key letters from Shrimad Rajchandra Vachanamrut. Record numbers of seekers attended swadhyays in Dallas, New York and Toronto and the largest Raj Saubhag shibir was held in America to date.

Most of all though we have cherished this close personal time with Param Pujya Bhaishree and Brahmnishts Minalben, Vikrambhai, Rasikbhai, Lalitamasi and Harshaben. Their guidance, compassion and love has been overflowing. Not only do they inspire a spiritual thirst, they quench it too.





3. LET YOUR FAITH BE BIGGER THAN YOUR FEARS

In his sweet steady expounding narration Bhaishree said “Swami Yukhteshwara from Shrirampur was an educator, Vedic astrologer and an enlightened yogi. His most ardent disciple Swami Yogananda considered him to be a “Gnanavtar” incarnation of wisdom.

Swami Yukhteshwara believed that culture plays a pivotal role as it leaves enduring impression on our consciousness, thus he wanted the western population to value the benefits of the Indian philosophy and it’s unique culture.”

Finding young Yogananda to be the most worthy of all his followers, Swami Yukhteshwara declared, “Extolling the benefits of Yoga and meditation, our little Yogananda shall tirelessly travel and spread the light of Yogsadhna. Emphasizing the underlying unity of all religions, he shall in confluence preach Bhagvad Gita and Bible. With non sectarian approach he will make the world realize the unique values that Indian culture breathes.” Reacting to Swamiji’s declaration the senior disciples impulsively voiced their concern “Are you sure Swamiji? With due respect to your decision, we find him too young to carry such big responsibility on his inexperienced shoulders.” “I agree he may be young and not much veteran but his faith is tall and mighty. With power of his unshaken belief he will be able to move the world. His faith is his biggest strength. Truth by nature is self evident. Removing the cobwebs of ignorance, Yogananda’s belief shall enable him to establish universal truth in its purest form.”

Gurujī’s words became true; Yogananda was the first yoga master who stayed most of his life in America and brought perennial promise of God Realization from India. His teachings were fresh, entertaining, and filled with deep insight, a combination that made him extremely popular in a land ready for a new perspective on an ancient spirituality. It was swami Yogananda’s unmoving faith for the divine Omnipresent and his enlightened Guru that encouraged, empowered, healed and helped innumerable souls to rapidly grow on the path of spirituality and ultimate liberation.

Making us understand the details Bhaishree explained, “No one has seen faith but all of us have seen what faith does. [David Truman]. Faith is the invisible reality, residing in our consciousness. It powerfully influences our conviction and our conviction then translates into action. Faith is the energy that drives our determination. Faith reduces the fear and induces the spirit. Faith instills confidence and optimism. Faith resolves inner dilem-

mas and conflicts. In prayer, it's the faith that facilitates our concentration for the divine communion. Just because you can't see it doesn't mean it isn't there. You can't see the future, yet you know it will come. Mind accepts and believes only that which can be seen. It's the inner faith that makes the heart positively presume "If I believe in it, only then will I see it". Revealing the deeper meaning of faith Bhaishree's peaceful eyes were inviting us to be alive in such faith.

Delighted by what was coming next he continued reading "A father took his grown-up son to a Buddhist monk and requested him to bless his son. Showering his grace the monk blessed "May you trust the powers of your soul." Wedged by the worldly desires, the unsatisfied father once again requested the detached Monk "Now bless him for wealth and prosperity." In pureness the monk replied "Trusting the powers of soul is all comprehensive."

Deriving the essence of Monk's blessings, Bhaishree continued "Self confidence is having faith in oneself. Having confidence in yourself means you have belief in your ability to accomplish things that others would consider difficult. Vision, hard work, determination and dedication driven by self confidence and faith make impossible, possible. We trust the pilot but keep faith in God for a safe journey. Trust is reliance with a reason attached to it. Faith is unreserved, and without a reason it stimulates us to completely surrender. Faith is the single most important element in our relationship with God.

With firm instilling voice, entwined with tremendous amount of compassion Bhaishree then said "What we need is faith, undeterred faith. If simple troubles quiver our belief then we need to realize that the foundation of our faith is still weak. It's the indomitable faith that says "I am sure, God is with me. I can feel his divine presence, his love his justice his compassion." We seek and find God when we search him with all our heart. This faith will fill our heart with love for him. Even having God in our side will not really prevent the troubles cropping up of our past karmas. However, if we go through them while knowing that God is on our side, then we respond to them with a different perspective and with a strength that is not only our own. We don't have to rely on our own strength to deal with adversities, in fact if we do; we're vulnerable to disillusionment and doubts. When we say "Be strong" it means to have absolute faith in his mighty powers. He is stronger than all the problems that can hit us, and we are not left alone to deal with them. Dwelling in his faith we need to resist, oppose and stand firm, with the belt of truth buckled around our waist. With pure thoughts, virtuous and blameless actions and equanimity we must positively work hard. God's faith is our shield and we pick up our shield when we choose to believe and completely trust him.

Conclusion : Let your Faith be bigger than your Fears.

“Issues faced by us when trying to balance family obligations and duties with spiritual striving”.

First let us ask a question to our own self – why do we need this balance in our lives?

The answer to it is very simple. Spiritual activity is for the peace and happiness of ourself and performing duties and obligations for the family is to make others around us happy.

Therefore the crux of spirituality is to be happy and spread happiness. The spiritual aspirant should counter balance his worldly activity by calmness producing spiritual activity like bhakti, puja, seva, swadhyay, dhyana meditation etc.

Next question is what do I gain out of maintaining this balance?

The answer is : Each day of our life becomes stable, joyous and fulfilling. At the end of the day there is a sense of achievement which motivates us to move on in the same direction the next day. The joy not only relieves stress and strain it also enhances our activities and strengthens our nervous system and our mind.

So that leads us to the last question how do I go about it :

The answer to the above is as simple as the earlier ones.

Let the pure love within us blossom leading us to perform our duties and do all that we normally do in our daily routine in a selfless manner and without any expectations. This will eventually lead us to our goal of being happy at all times and spreading happiness around us.

As we evolve spiritually, meaning we are able to maintain this balance, then our worldly life also becomes free from troubles, problems and worries because we start burning our karmas away.

On one side of life there is KARMA – We should put equal amount of SAMTA (SAMBHAV) in the opposite scale so that we can face life with

equanimity and thereby maintain peace and be happy.

There is a beautiful poem which says :

**“The Lord has willed and you have only to execute.
A new light shall break upon your life soon.
An inner World shall be born and will be visible.
All things that you cherished shall be fulfilled.
Just have faith in the Trinity of True Guru. True God and True Dharma”.**

“Lord Mahavir never attempted to become a “KEVALGNANI”. He only tried to seek his inner self and the by - product of the success to this effect is KEVALGYAN”.

Let us first change the vision of our life. Let faith become the motivating factor. Have faith in the path shown by the True Guru. True Dharma and True God is combined in that path.

How does a true Guru give us peace and happiness in our lives?

1. HE bestowed HIS GRACE on us. He showed the path on which he tread and reached great spiritual heights.
2. HE has given HIS entire existence to us.
3. HE has shown us how life is impermanent. Happiness received from it is short lived.
4. ALL HIS acts are full of kindness for all.
5. HIS smile makes our day.
6. HE gave food for our soul by making AAGNA BHAKTI, SWADHYAY, MEDITATION and AATMA SIDHI part of our life.
7. HE taught us the deeper meaning of life by making us understand that we are the soul and not the body

This is how the true Guru and the path showed by him can change our thinking and thereby change our life.

If the path is so simple then why can we not balance our lives?

The answer is that upto now we have always thought of changing others. We did not amend ourself.

If my child did his homework on time I would not be upset with him/If my husband arrived on the given time I would not be angry with him.

If my boss was a little more understanding and considerate I would be able to perform much better.

If my own body was a little stronger I would be able to do my duties much faster etc. etc.

I am sure you all would agree to a few or all of the above. The feelings are prevalent within all of us since we are multi tasking each and every day of our lives.

Now, suppose if we were told that go out in the open and tell the cold weather or the rain :-

“Rain Rain go away come again another day” or go out and tell the cold please go away – Let it not be so cold – Do you think you will succeed. NO YOU WILL NOT !!!

If you are feeling cold you need to remain indoors, switch on the heater, wear a sweater etc.

Similarly, if you do not wish to get wet in the rain you need to remain indoors or wear a rain coat, a windcheater or carry an umbrella.

Exactly in the same manner if we wish to remain happy, blissful and peaceful in our day to day life we cannot ask or expect the people, things or the circumstances to change, we will never succeed in changing them. We need to make amends within our self. We need to protect ourself.

After reading this topic today what should we do? “CHANGE MYSELF”, MAKE AMENDS”.

Every morning when we get out of bed we will not be in a great hurry to finish our daily chores:

1. First we will pray, observe silence for a few minutes. Tell ourself I will be aware and alert today.
2. I will meditate on the virtue of patience. Impulsive reaction goes with our personality but from today we will practice the virtue of patience. Learn to give a patient hearing to all.
3. Take a vow that I will live and let live, forgive

and forget and practice endurance with equanimity during the day.

4. Speak little (measure the words you speak) speak sweetly. Also I will not repeat the same matter again and again. Also, will not argue much.
5. Take a long walk and reflect on self. Do self enquiry, self introspection and find out the root cause of all our ill wills during the day.

It is well said that :-

Speaking lips can reduce some problems closed lips can avoid many problems but miling lips can solve all problems. So please SMILE.

Let us end with the following words of wisdom:-

- a. I like spirituality. I will use it judiciously, constructively and wisely in my day to day activities. I will live with joy and give joy to all around me.
- b. When we are happy, joyous and peaceful and love what we have to do then we are sure to be successful.
- c. We will say to ourself :
 - (i) I choose to be happy today.
 - (ii) I choose to be successful.
 - (iii) I choose to take the right action today.
 - (iv) I choose love and goodwill for all today.
 - (v) I choose to follow my Sadguru's Aagnas today.
 - (vi) I choose peace, peace & peace today.

Pour life, love and interest into these affirmations and seek the blessings of our Sadguru Param Pujya Bhaishri and happiness in the form of a right balance is sure to come to us.

Happiness is the harvest of a quiet mind. Anchor your thoughts on peace, poise, security and divine guidance given by our Sadguru Param Pujya Bhaishri and your mind will be productive of happiness.

In short by becoming a good human being, we will become a good disciple and eventually reach out to our soul.

-- Minalben

શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ પ્રેરિત

‘પ્રેમની પરબ’ : ત્રિમાસિક અહેવાલ

જુલાઈ-૨૦૧૬થી સપ્ટેમ્બર-૨૦૧૬

જૂન-૧૬માં નવું સત્ર શરૂ થયું. ધોરણ-૧માં નવા દાખલ થનાર ૩૫૦૦ બાળકોને ‘પ્રેમની પરબ’ તરફથી શૈક્ષણિક કીટ આપવામાં આવી. ઉત્સાહભેર ભણવા આવતા વિદ્યાર્થીઓનો ૧૦૦% નામાંકનનો આંક સિદ્ધ થયો. પ્રવેશોત્સવ દરમિયાન ૨૦ શાળાઓની મુલાકાત થઈ. શિક્ષકોનો ઉત્સાહ અને વાલીઓમાં જાગૃતિ જણાઈ.

ગુરુપૂર્ણિમા નિમિત્તે પૂ. એલ.એમ.વોરા ગર્લ્સ હાઈસ્કૂલ અને કોલેજમાં ગુરુવંદના કાર્યક્રમ યોજાયો.

પ્રા. શાળા નં. ૫ સાયલામાં વાલી સંમેલન યોજાયું. જિલ્લા પંચાયત પ્રમુખ શ્રી ચેતનભાઈ ખાયર પણ ઉપસ્થિત હતા. વાલી સંમેલનમાં શિક્ષણની જરૂરિયાત અને વાલીની જાગૃતિ વિષય ઉપર ‘પ્રેમની પરબ’ વતી ચંદ્રકાંતભાઈએ વ્યાખ્યાન આપ્યું.

બાળ-ઘડતર થકી વિશ્વશાંતિ P4P પેરેન્ટિંગ ફોર પીસના સંમેલનમાં ‘પ્રેમની પરબ’ના છ શિક્ષક પ્રતિનિધિ સાથે ચંદ્રકાંતભાઈ સહભાગી બન્યા. ‘પ્રેમની પરબ’નો પરિચય આપ્યો. આ સંમેલન શિશુવિહાર, ભાવનગર સ્થળે ગુજરાત રાજ્યના IG શ્રી હસમુખ પટેલની ઉપસ્થિતિમાં યોજાયું હતું. P4P પ્રોજેક્ટમાં ‘પ્રેમની પરબ’ પણ સહયોગી સંસ્થા છે.

લંડન સ્થિત શિશુકુંજ સંસ્થાના ડૉ. ભાસ્કરભાઈ થાનકી આશ્રમમાં આવતાં એક દિવસીય સેમિનારનું આયોજન કર્યું. પૂ. એલ. એમ. વોરા ગર્લ્સ હાઈસ્કૂલ/કોલેજની ૨૦૦ બાળાઓને માર્ગદર્શન આપવામાં આવ્યું.

પ્રા. શાળા નં. ૫ માં એક સદ્ગૃહસ્થે તમામ ૨૨૫ બાળકોને બૂટ આપેલ હતા. આ તમામ બાળકોને મોજાં ‘પ્રેમની પરબ’ તરફથી આપવામાં આવ્યાં. બાળકોની સભામાં ઉપસ્થિત રહી ચંદ્રકાંતભાઈએ બાળવાર્તા કહી બધાંને ખૂશ કર્યાં.

જીવન વિજ્ઞાન કેન્દ્રમાં જુલાઈ-૨૦૧૬થી સપ્ટેમ્બર-૨૦૧૬ દરમિયાન ૪૨ શાળાઓના ૧૩૫૨ વિદ્યાર્થીઓ અને ૪૬ શિક્ષકોએ પ્રત્યક્ષ પ્રાયોગિક શિક્ષણ મેળવ્યું.

પ્રેષક : ચંદ્રકાંતભાઈ વ્યાસ
ડાયરેક્ટર, ‘પ્રેમની પરબ’ - સાયલા

શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ સંચાલિત

આશીર્વાદ વિકલાંગ કેન્દ્ર - સાયલા

ક્ષમતા કેન્દ્ર - લીંબડી

ઉપાસના વિકલાંગ પુનર્વસન કેન્દ્ર - સુરેન્દ્રનગર

જુલાઈથી સપ્ટેમ્બર, ૨૦૧૬ : કાર્ય અહેવાલ

આશીર્વાદ, ક્ષમતા અને ઉપાસના સેન્ટરના ડેકેર સેન્ટરના બાળકો તેમજ કસરત અને દવા મેળવતાં એમ કુલ મળીને હાલ ૨૩૨ બાળકો જુદી જુદી સેવાઓ મેળવી રહ્યાં છે.

શ્રી અરુણભાઈ દોશીના ૮૫મા જન્મદિવસની ઉજવણી આશીર્વાદમાં કરી જેમાં આશીર્વાદ, ક્ષમતા અને ઉપાસના સેન્ટરનાં ૧૫૦ બાળકો તથા સ્ટાફ મેમ્બરોએ ભાગ લીધો.

આશીર્વાદ, ક્ષમતા અને ઉપાસના સેન્ટરમાં દાતાશ્રીની ઉપસ્થિતિમાં રક્ષાબંધન પર્વની ઉજવણી કરી. જેમાં આશીર્વાદમાં શ્રી વિનાયકભાઈ શાહ, શ્રી વજુભાઈ શાહ, મુમુક્ષો, ૧૦૮ એમ્બ્યુલન્સ ટીમના સ્ટાફ તથા દાતાશ્રીઓ હાજર રહ્યા. ક્ષમતા કેન્દ્ર લીંબડીમાં દાતાશ્રી અનિરુદ્ધસિંહ પરમાર, શ્રી નયનભાઈ સોની, શ્રી પુષ્પરાજસિંહ રાણા અને શ્રી મહેશભાઈ પરમારના વરદ્ હસ્તે વોટરબેગ, લંચબોક્સ તથા પેન્સિલ પાઉચનું વિતરણ કર્યું તેમજ ઉપાસના સેન્ટરમાં સંસ્થાના ડાયરેક્ટર શ્રી આર.એસ. જાદવ, દાતાશ્રી અર્પિતાબેન શેઠ, શ્રી રસુલભાઈ કુરેશી, શ્રી મોબતસંગ મકવાણા તથા સ્વ. શ્રી ભાવિનભાઈના પરિવારના વરદ્ હસ્તે બાળકોને સ્કૂલબેગ, સ્કૂલડ્રેસ, વોટરબેગ અને લંચબોક્સનું વિતરણ કર્યું.

નવસારી ખાતે ભારતના માનનીય વડાપ્રધાન શ્રી નરેન્દ્રભાઈ મોદી સાહેબના જન્મદિવસ પ્રસંગે સંસ્થા ડાયરેક્ટર શ્રી આર.એસ. જાદવ તથા સ્ટાફે નેશનલ

ટ્રસ્ટ આયોજિત સ્ટોલમાં નેશનલ ટ્રસ્ટની જુદી જુદી સ્કીમોનો પ્રચાર કર્યો અને નેશનલ ટ્રસ્ટ અંતર્ગત આશીર્વાદ વિકલાંગ ટ્રસ્ટ, સાયલા દ્વારા ચાલતા ‘દિશા’ અને ‘વિકાસ’ કે સેન્ટરના બાળકોએ ભાગ લીધો.

અંધજન મંડળ તથા હોપ કમિટી અમદાવાદના દાતાશ્રી જિતેન્દ્રભાઈ દલાલના આર્થિક સહયોગથી શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ, સાયલાના સ્વાધ્યાય હોલમાં પ.પૂ. ભાઈશ્રીના સાંનિધ્યમાં પ.પૂ. ભાઈશ્રીના તેમજ સંસ્થાના પ્રમુખ બ્ર.નિ. વિક્રમભાઈ, મિનળબેન તેમજ મુમુક્ષો અને અંધજન મંડળના એક્ઝિક્યુટિવ ડાયરેક્ટરશ્રી નંદિનીબેન રાવલ તથા હોપ કમિટીના સભ્યોના વરદ્ હસ્તે સુરેન્દ્રનગર જિલ્લાના ૧૨ દિવ્યાંગોને સ્વ-રોજગારીના સાધનો જેવાં કે બ્યુટીપાર્લર કીટ, કડિયાકામ કીટ, સુથારીકામ કીટ, સિલાઈ મશીન, હાથલારી, સાયકલ રિપેરિંગ કીટ, ગેરેજ કીટ તથા મોચીકામ કીટનું વિતરણ કરવામાં આવ્યું; જેના ઉપયોગથી દિવ્યાંગો સ્વનિર્ભર થશે.

શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ સાયલામાં ગુરુપૂર્ણિમા કાર્યક્રમમાં પ.પૂ. ભાઈશ્રી અને દાતાશ્રી નિર્મળાબેન ધીરજલાલ તુરખીયા સુદામડાવાળા હસ્તે : શ્રી ચંદનબેન કોઠારીના વરદ્ હસ્તે સાયલા તાલુકાના ૩ દિવ્યાંગોને ટ્રાયસિકલનું વિતરણ કરવામાં આવ્યું.

ઉષા ઈન્ટરનેશનલ દ્વારા વાંકાનેર તાલુકાના દિવ્યાંગ બહેનો માટે ગાયત્રી મંદિર, વાંકાનેરમાં ઉષા સિલાઈ સ્કૂલ ઉદ્ઘાટન સમારોહમાં ઉષા સિલાઈમાંથી શ્રી મોહનલાલ, અંધજન મંડળથી શ્રી ભરતભાઈ જોષી, આશીર્વાદના શ્રી અંજનાબેન, શ્રી રમેશભાઈ, શ્રી સુરસંગભાઈ તથા ગાયત્રી મંદિરના શ્રી અશ્વિનભાઈ ઉપસ્થિતિ રહ્યા. શ્રી આર.એસ. જાદવ તથા શ્રી અશ્વિનભાઈના વરદ્ હસ્તે દરેક દિવ્યાંગ બહેનોને સિલાઈ મશીનનું વિતરણ કર્યું.

આશીર્વાદ વિકલાંગ કેન્દ્રમાં અંધજન મંડળ અમદાવાદ અને યૂથ ફોર જોબના સહયોગથી દિનદયાળ

ઉપાધ્યાય ગ્રામીણ કૌશલ્ય યોજના શરૂ કરવા માટે યૂથ ફોર જોબ, હૈદરાબાદથી ગોપાલ ગર્ગ, અંધજન મંડળ અમદાવાદના સભ્યો અને આર. એસ. જાદવે સુરેન્દ્રનગર જિલ્લા લાઈવલીહૂડ મેનેજર સાથે મીટિંગ કરી. આ યોજનામાં ૩ જિલ્લાના દિવ્યાંગો માટે આશીર્વાદમાં જુદા જુદા તાલીમ કોર્સ શરૂ કરાશે. હાલના તબક્કે ૩૦ દિવ્યાંગોની એક બેચ ટૂંક સમયમાં શરૂ કરવામાં આવશે. આ યોજના દ્વારા દિવ્યાંગોને તાલીમ બાદ વિવિધ જગ્યાએ રોજગારી આપવામાં આવશે.

૨૮ ઓગસ્ટના રોજ સાધન-સહાય કેમ્પ માટે માંડવી દિવ્ય જ્યોત ટ્રસ્ટના ડૉ. ગજવાલાની સાથે શ્રી આર. એસ. જાદવે મીટિંગ કરી, ત્યાર બાદ નવસારી રોકાયા અને મહારાષ્ટ્રના મનોરથી આગળ વાડા તાલુકાના કુટલ ગામે શ્રી દિવ્યેશભાઈ તથા તેમના મિત્રો સાથે અહીંયા વિકલાંગ પુનર્વસન કેન્દ્ર ચાલુ કરવા માટે ચર્ચા-વિચારણા કરી અને માર્ગદર્શન આપ્યું. ૩૧ ઓગસ્ટે નવસારીથી ઝગડીયા મુકામે સેવા ડુરલ ટ્રસ્ટમાં શ્રી વિક્રમસિંહ તથા ટ્રસ્ટીગણને મળી ૨૩ ડિસેમ્બરના સાધન-સહાય કેમ્પ વિષે ચર્ચા-વિચારણા કરી. ૨૭ સપ્ટેમ્બરના રોજ સદ્ગુરુ ધામ નિર્લોભી આશ્રમ - અસા, તા. ઝગડીયા, જિ. ભરૂચ શ્રી દેવનુંભાઈ દેસાઈને મળી શ્રી આર. એસ. જાદવ તથા સુરસંગ રાઠોડે સાધન સહાય વિતરણ કેમ્પ માટે સ્થળ નક્કી કર્યું.

સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ

શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ સાયલામાં ગુરુપૂર્ણિમા કાર્યક્રમમાં આશીર્વાદના ૮ બાળકોએ સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ રજૂ કર્યો. અંધજન મંડળ અમદાવાદ આયોજિત રાષ્ટ્રીય અંધજન ધ્વજદિન નિમિત્તે વાર્ષિક રસોત્સવમાં આશીર્વાદ, ક્ષમતા અને ઉપાસના સેન્ટરના ૨૭ બાળકોએ સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ રજૂ કર્યો.

— આર. એસ. જાદવ
આશીર્વાદ વિકલાંગ ટ્રસ્ટ, સાયલા

‘એકાંત મૌન આરાધના’ શિબિરના નિયમો

૧. એકાંત મૌન આરાધના શિબિર શરૂ થવાની હોય તે તારીખથી એક મહિના પહેલાં દેશ-પરદેશના મુમુક્ષુએ અરજી પહોંચાડવાની રહેશે.
૨. શિબિરને આગલે દિવસે મુમુક્ષુઓએ આશ્રમમાં હાજર થઈ જવાનું રહેશે અને શિબિર પૂર્ણ થાય પછી જ આશ્રમ છોડીને જઈ શકશે.
૩. રૂમમાં નાસ્તો કરવો નહીં.
૪. આખો દિવસ આત્માનું અનુસંધાન રહે તે રીતે દરેક કમ ઉપરાંત સતત ચિંતન-મનન અને સુવિચારણા કરવી.
૫. મૌનપણે એકાંતમાં રહેતા સાધકને વૈરાગ્ય-ઉપશમભાવ વધે તે પ્રમાણેની ચર્ચા ખૂબ જ ઉપયોગી થશે.
૬. શિબિર સંચાલક તરફથી જે કાંઈ સૂચના આપવામાં આવે તેનું ચુસ્તપણે પાલન કરવું.
૭. સ્વાધ્યાય, ભક્તિ, ધ્યાન અને સત્સંગના સમયે પાંચ મિનિટ પહેલાં સ્થાન ગ્રહણ કરી લેવું.
૮. મોબાઈલ ફોન, છાપું કે પત્રવ્યવહાર શિબિર દરમિયાન સંપૂર્ણ બંધ રાખવા.
૯. આશ્રમની બહાર જઈ શકાશે નહીં.
૧૦. ઉપરોક્ત નિયમોનો ભંગ કરનાર સાધકને શિબિર સંચાલક શિક્ષા રૂપે જે કાંઈ પ્રાયશ્ચિત આપે તેનું ચુસ્તપણે પાલન કરવાનું રહેશે.

નવેમ્બર - ૨૦૧૬થી એપ્રિલ - ૨૦૧૭ સુધી રાખવામાં આવેલ શિબિર		
મહિનો	એકાંત મૌન આરાધના શિબિર	આરાધના શિબિર
નવેમ્બર ૨૦૧૬	શિબિર - ૯૨ તા. ૧૫ મંગળવારથી તા. ૧૮ શનિવાર સુધી	આરાધના શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.
ડિસેમ્બર ૨૦૧૬	એકાંત મૌન આરાધના શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.	આરાધના શિબિર તથા યુવા શિબિર તા. ૨૫ રવિવારથી તા. ૩૧ શનિવાર સુધી
જાન્યુઆરી ૨૦૧૭	શિબિર - ૯૩ તા. ૨૪ મંગળવારથી તા. ૨૮ શનિવાર સુધી	તા. ૨૪ મંગળવારથી તા. ૨૮ શનિવાર સુધી
ફેબ્રુઆરી ૨૦૧૭	શિબિર - ૯૪ તા. ૨૨ બુધવારથી તા. ૨૬ રવિવાર સુધી	તા. ૨૨ બુધવારથી તા. ૨૬ રવિવાર સુધી
માર્ચ ૨૦૧૭	શિબિર - ૯૫ તા. ૨૪ શુક્રવારથી તા. ૨૮ મંગળવાર સુધી	તા. ૨૪ શુક્રવારથી તા. ૨૮ મંગળવાર સુધી
એપ્રિલ ૨૦૧૭	શિબિર - ૯૬ તા. ૧૮ મંગળવારથી તા. ૨૨ શનિવાર સુધી	તા. ૧૮ મંગળવારથી તા. ૨૨ શનિવાર સુધી
<p style="text-align: center;">આજ સુધી મેં તમને કહ્યું હતું કે આડોશી-પાડોશી પર પ્રેમભાવ રાખજો, દુશ્મન પર પ્રેમ કરજો પણ આજે કહું છું કે તમે બધા એકમેક પર પ્રેમ કરજો !</p> <p style="text-align: center;">— ‘વિનોબાની વાતો’ માંથી</p>		

પૂ. લાડકચંદ માણેકચંદ વોરા ગર્લ્સ હાઈસ્કૂલ, સાયલા તથા
પૂ. લાડકચંદ માણેકચંદ વોરા કોલેજ ઑફ આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સ, સાયલા

આ વખતે ધ્વજવંદનના કાર્યક્રમમાં જવાનું થયું. ૧૫મી ઓગસ્ટ, પરેડ માટેની સુંદર તાલીમ પામેલી બાળાઓ, શિસ્તબદ્ધ રીતે ધ્વજવંદન, ત્યારબાદ શિસ્તબદ્ધ - એક સૂરમાં ઓમકાર ધ્વનિથી શરૂઆત કરી એક સુરમાં પ્રાર્થના. આ બધું જોઈ મન ખૂબ પ્રસન્ન થયું. આચાર્યશ્રીનું નારીશક્તિ સશક્તીકરણ પર ઉદ્બોધન, દીકરીઓમાં પણ ઝાંસીની રાણી થવાની પ્રેરણા, તેને અનુલક્ષીને સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ - ખૂબ સુંદર હતાં - આ બધું જોઈને અમારામાંના એક મુમુક્ષુબેનને પણ રાષ્ટ્રીયગીત ગાવાની ઈચ્છા થઈ અને ગાયું પણ ખરું. ટૂંકમાં કોઈ પણ દાતા સ્કૂલની મુલાકાત લે તો સ્કૂલની દરેક પ્રવૃત્તિ, પ્રસંગો તથા બાળાઓના સંસ્કારો જોઈ તેની આંખ ઠરે અને પોતાનાં દાનનું સાફલ્ય જોઈ સંતોષ અનુભવે તે હકીકત છે.

આ શૈક્ષણિક સંસ્થા સંપૂર્ણ સ્વનિર્ભર હોવાથી દેશ-પરદેશના દાતાઓના ઉત્કૃષ્ટ સહયોગથી તે આટલી બધી પ્રગતિ કરી શકી છે. તેઓના દાનનો પ્રવાહ પણ સંસ્થાની પ્રગતિની સાથે સાથે પ્રગતિ કરી રહ્યો છે. તે દાન દત્તકબાળા નામની યોજના હેઠળ સ્વીકાર્ય છે. ચાલુ શૈક્ષણિક વર્ષ ૨૦૧૬-૧૭ માટે જાન્યુઆરી ૨૦૧૬થી શાળાની તથા કોલેજની કન્યાઓને દત્તક લેવાનું શરૂ કરેલ છે, જેમાં જાન્યુઆરી ૨૦૧૬થી સપ્ટેમ્બર ૨૦૧૬ સુધી આવેલ ડોનેશનની વિગત દેશ પ્રમાણે નીચે મુજબ છે :

પૂ.લા.મા.વોરા ગર્લ્સ હાઈસ્કૂલ, સાયલા (કુલ સંખ્યા - ૪૭૬)			પૂ.લા.મા. વોરા આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સ કોલેજ, સાયલા (કુલ સંખ્યા - ૩૮૩)	
દાતાશ્રીઓ	દત્તક બાળાઓ	દેશ	દાતાશ્રીઓ	દત્તક બાળાઓ
૯૦	૨૧૩	ભારત	૪૪	૬૪
૨૮	૧૧૮	યુ.કે.	૧૨	૫૧
૦૬	૧૩	યુ.એ.ઈ.	૦૨	૧૦
૦૨	૦૫	યુ.એસ.એ.	૦૬	૦૬
૦૬	૧૧૧	કેન્યા	૦૮	૧૨૮
૧૩૨	૪૬૦	કુલ	૭૩	૨૫૮

ચાલુ શૈક્ષણિક વર્ષ માટે કેટલાક દાતાશ્રીઓએ એક કરતાં વધુ કન્યાઓને એકી સાથે ત્રણ-ત્રણ વર્ષ માટે એટલે કે આગામી વર્ષો માટે પણ દત્તક લઈ શિક્ષણ અપાવવાની આર્થિક જવાબદારી સ્વીકારી શાળા તથા કોલેજને અવિરતપણે પ્રગતિ સાધવાની પ્રેરણા આપેલ છે. સંસ્થા સર્વે ભાગ્યશાળી દાતાશ્રીઓનો હાર્દિક આભાર માને છે. આ બાબતે વધુ માહિતી માટે :

શ્રી જયસુખભાઈ મહેતા, લંડન - +447830294060 E-mail : jaysukhmehta@googlemail.com
શ્રી પ્રદીપભાઈ પારેખ, વડોદરા - +919909921355 E-mail: pradipbgb5555@gmail.com

હવે પછીના સંસ્થાના કાર્યક્રમોની સૂચિ

- | | |
|---|--|
| ૧. દિવાળી મહોત્સવ | — આસો વદ ૧૩થી કારતક સુદ ૧, તા. ૨૮ ઓક્ટોબર ૨૦૧૬ શુક્રવાર થી તા. ૩૦ ઓક્ટોબર ૨૦૧૬ રવિવાર સુધી |
| ૨. પરમ કૃપાળુદેવની જન્મજયંતી | — કારતક સુદ-૧૫, તા. ૧૪ નવેમ્બર ૨૦૧૬ સોમવાર |
| ૩. પૂ.ભાઈશ્રી તથા પૂ. ગુરુમાનો જન્મદિન | — તા. ૨૪ તથા ૨૫ નવેમ્બર ૨૦૧૬ ગુરુવાર અને શુક્રવાર |
| ૪. પૂ. બાપુજીની પુણ્યતિથિ | — માગશર સુદ ૧૦ તા. ૮ ડિસેમ્બર ૨૦૧૬ શુક્રવાર |
| ૫. આશ્રમ સ્થાપના દિન | — તા. ૩૧ ડિસેમ્બર ૨૦૧૬ શનિવાર |
| ૬. જાન્યુઆરી ૨૦૧૭ ની ધર્મયાત્રા | — તા. ૨ જાન્યુઆરીથી તા. ૮ જાન્યુઆરી ૨૦૧૭ નાગપુર તરફના જૈન તીર્થો |
| ૭. પ્રેમની પરબ વાર્ષિક મહોત્સવ | — તા. ૩૧ જાન્યુઆરી ૨૦૧૭ મંગળવાર |
| ૮. પૂ.બાપુજીનો જન્મદિવસ તથા જિનાલય અને આશ્રમની વર્ષગાંઠ | — ફાગણ સુદ ૧, ૨, ૩ તા. ૨૭-૨૮ ફેબ્રુ. અને તા. ૧ માર્ચ ૨૦૧૭ સોમવારથી બુધવાર |
| ૯. ચૈત્રમાસની આયંબીલની ઓળી | — ચૈત્ર સુદ-૭ તા. ૩ એપ્રિલ ૨૦૧૭ સોમવારથી ચૈત્ર સુદ-૧૫ તા. ૧૧ એપ્રિલ ૨૦૧૭ મંગળવાર |
| ૧૦. મહાવીર જયંતી | — ચૈત્ર સુદ-૧૩ તા. ૮ એપ્રિલ ૨૦૧૭ રવિવાર |
| ૧૧. પરમ કૃપાળુદેવનો દેહવિલય દિન | — ચૈત્ર વદ-૫ તા. ૧૬ એપ્રિલ ૨૦૧૭ રવિવાર |

BOOK-POST
PRINTED MATTER

To,

From :
Shree Raj Saubhag Satsang Mandal
Shree Raj Saubhag Ashram
On National Highway No. 8-A,
SAYLA - 363430
Gujarat, INDIA
Tel : 02755-280533
Telefax : 02755-280791

“સત્યુરુષોનું યોગબળ જગતનું કલ્યાણ કરો.”